

Vzornik
Letnik
2002

50 let gimnastičnega
društva Zelena jama

*Ko se tisoč drobnih stvari,
dejanj in misli – takih in drugačnih
združi v eno samo –
mi postane lepo, da sem delček
50-letne zgodovine društva.*

* * *

Od kod pa je toliko otrok?

Od kod si ti deklica?

Iz Zelene jame. Tam imamo veliko telovadnico, notri je gred, pa bradlja, velik konj za preskok, kanvas in blazine pa velika jama z veliko pene in tam se igramo in igramo. Jure, Daša in Lidija nas učijo toliko lepih stvari. Na gredi hodimo po prstih, roke moramo imeti lepo stegnjene in ko skočimo, moramo stati na tleh kot prilimane. Pa bradlja, ta je šele dobra. Ko se naučimo toč dobimo od tovariša Andreja čokolado, ko pa znamo vzmik in stojo pa še banano in čikgumi. Na parterju se moramo držati napeto kot struna, pa bradico pokonci, napete nogice in hop poskok, poskok obrat, pa salta, poskok obrat. Znati moramo tudi malo baleta, ker se na parterju dela vajo ob glasbi.

Kaj pa potem, ko to že znaš?

Potem začnemo tekmovali, na pravih tekmah. Zato treniramo vsak dan, Janja, Bojana, Lidija vse te elemente združijo v vaje, me pa se moramo potruditi in jih čimbolj natrenirati. Seveda ni vedno lahko, ko se ti utrga žul na roki moraš fino stisniti zobe.

In tudi telovadnica ni več tako velika, kot je bila takrat, ko sem bila še v vrtcu. Sploh je premajhna za vse nas. 150 nas telovadi v Zeleni jami, res bi si zaslužile malo večjo telovadnico. Zato moramo trenirati tudi v Šiški, tam imajo cel parter pa še druga gimnastična orodja. Treniramo veliko in nič nam ni težko, čeprav včasih pritečejo tudi solze, in ne gre pa ne gre. Potem pa Silvo in Jože in Nataša povejo kako, pomagajo nam in glej element uspe tudi na tekmi. Veš koliko medalj smo že osvojile zelenojamčanke. Pa ne samo trening, na morje gremo v Premanturo, pa v Kranjsko goro smučat. Takih špagetov, kot nam jih skuha naš tovariš Silvo ne dobiš nikjer. Moja mami in

oči sta skoraj vsak dan v Zeleni jami, naši starši so tudi naši največji navijači na tekmah, vsi skupaj z našimi trenerji pa vsemi ostalimi smo kakor ena velika gimnastična družina. V Zeleni jami se mammo res lepo.

Potem greste tudi na evropsko, svetovno prvenstvo, olimpijske igre? Seveda, saj smo med najboljšimi v ženski športni gimnastiki. Julija in Sajra sta članici državne reprezentance, pa ne samo to, imamo tudi dve olimpijki MARIJA TEŽAK je bila leta 1972 na olimpijskih igrah v Münchnu MOJCA MAVRIČ pa leta 2000 v Sydneyju. No a sedaj veš kdo so ti otroci?

Ja, telovadke Zelene jame.

V Zeleni jami mora biti res lepo.

* * *

Dogajalo se je v letu 1951. Lokalne oblasti nimajo nobenega razumevanja za zelenojamsko mladino, ki nima nobenega primerne prostora za vadbo.

»Prostor na Pokopališki ulici moramo dobiti. Komiteju KP in rajonskemu ljudskemu odboru se dostavi sledeči sklep: v slučaju, da se nam ne dodeli zemljišče, oziroma ne dovoli adaptacija sedanega doma, odnosno onemogoči dodelitev dvorane v bivšem deškem vzgajališču, skliče društvo izredni občni zbor z edino točko: razpust društva ob prisotnosti vseh organizacij«

Podpis:

- Predsednik: LOJZE ŠPETIČ
- Člani: HINKO ILAŠ,
- STIPE LASAN,
- ZDENKA KRUHAR,
- MAKS KORDEŽ

In je pomagalo.

Mestni ljudski odbor, oddelek za komunalne zadeve, stanovanjski urad je 21. junija 1952 izdal odločbo o dodelitvi dvorane na Pokopališki ulici

telovadnemu društvu, tedaj imenovano Športno društvo Partizan. Prostor smo z velikimi gradbenimi deli temeljito preuredili.

»No, pa nam je uspelo. Mladci iz Zelene jame ne bodo več mislili na neumnosti. Družili se bodo v telovadnici, telovadili bodo, igrali košarko in postali bodo močni fantje in postavna dekleta«.

* * *

Ob splošni vadbi in košarki ter odbojki smo začeli leta 1966 trenirati gimnastiko. Po komaj treh letih načrtne dela smo stopili iz telovadnice na oder svetovnega prvenstva.

* * *

Rezultat je v našem delu pomemben. Rezultat vodi k slavi in uspehu. Toda v ZELENI JAMI to ni edino vodilo pri delu z mladimi. Naša naloga je, tlakovati našim otrokom pot v življenje, da bodo v njem uspeli in dosegli tisto kar si najbolj želijo. Telovadba je samo sredstvo, da pridejo lažje do cilja in da bodo, ko bodo odrasli, spoznali, da se z voljo in pridnim delom lahko ustvarja srečo in mir na svetu.

* * *

Evropsko prvenstvo, svetovno prvenstvo – olimpijske igre, cilj vsakega športnika. Po dolgih letih trdega dela, smeha in solza, premagovanja samega sebe redkim izbrancem uspe stopiti na oder najboljših. Nam je uspelo.

* * *

V krogih desetletja vseh telovadčih in društvenih zanesenjakov so se v petdesetih letih ustvarjale mnoge zgodbe življenja, polne uspehov in neuspehov, veselih in žalostnih trenutkov. Vedno pa je bila prisotna ljubezen do dela z mladimi, želja po druženju in prijateljstvu. In ta ljubezen in ta želja sta tisti, ki sta se preko vseh let pretvarjali v srčno pripadnost društvu in dali rezultate, s kakršnimi se lahko pohvalimo danes.

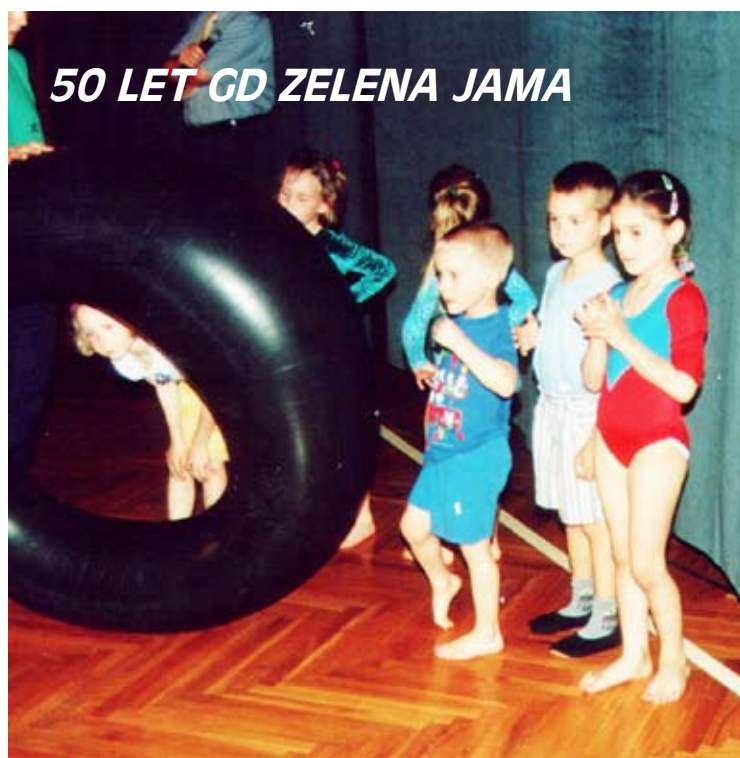
Naj ob koncu izrazim iskreno zahvalo vsem, ki jim je uspelo ustvariti tako čvrsto in uspešno organizacijo in zaželim, da bi tudi v bodoče v tej sredini rasli uspešni športniki in dobri ljudje.

NAMESTO UVODA

*Nekdo je rekel, da se tega ne da narediti,
On pa je veselo odvrnil, da mogoče res ne,
da pa tega ne bi rekel, dokler ne poskusi.
Smeje se je vrgel na delo.
Vešče je skrival morebitne skrbi,
pojoč se je lotil zadeve,
ki se je ne da narediti – pa jo je.*

*Nekdo se je porogal:
»tega nikoli ne narediš, saj še nikomur ni uspelo«.
On pa je odložil suknjič in snel klobuk,
saj je vedel, da se mora lotiti dela.
Ponosno in malce posmehljivo,
brez dvoma in nič kaj omahljivo.
Pa s pesmijo na ustih je začel streči reči,
ki se je ne da narediti – pa jo je naredil.*

*Tisoči vam poreko, da se tega ne da narediti.
Tisoči (vam) napovedo polom.
Tisoči in vsak za sebe poudarjajo skrite nevarnosti,
ki prežijo na vas.
Vendar: veselo se lotite zadeve,
zavihajte rokave in poprimite za delo,
zraven pa si, medtem ko delate nekaj, »česar se ne da narediti«,
popevajte – pa boste prav to naredili.*

PREMANTURA 2002

Torek 22. julija ob 7,30 uri. Telovadnica v Zeleni jami je po enomesečnem premoru ponovno oživila. Pravzaprav le predzverje, kjer so se dekleta zbrala za odhod na tradicionalne poletne priprave v Premanturo. Glas »tršice« Nane, v katerem je bilo čutiti kar nekaj napetosti ob pričakovanju prihodnjih dni, je odmeval po ulici: »o Sardelca, kako si zrasla, Urška, da se nisi zredila med poletnim lenarjenjem, Julka, si

kaj delala, o le počakajte, da se začne trening ...« in smeh, med smehom pa zaupni pogovori deklet o vsem, kar se je zgodilo od njihovega zadnjega srečanja.

Še dobro, da je pred njimi nekaj skupnih dni in noči, povedati si imajo namreč zelo veliiiiikooooooo. Janja je pridno skrbela, da smo vso opremo za trening zložili v avtobus, še kontrola dokumentov in odhod. Zadnji objemi mamic in očkov najmlajših deklic, ki so se letos prvič odpravljale s klubskimi prijateljicami in trenerji na morje. Tudi nekaj solzic se je zaiskrilo v učkah,

vendar so se na avtobusu v objemu tete Simone in prijetni vožnji našega šoferja Suada hitro posušile.

Moooooorje!, smo v en glas zavpili na vrhu klanca na cesti nad Kopro. Še dobri dve uri vožnje in prispeli smo v našo Premanturo. Že pred kampom so nas pričakali naši mladi trenerji Nataša, Andrej in Mojca, ki so si pred začetkom vsakodnevnih treningov privoščili še nekaj brezskrbnih dni. Globok vdih zraka prežetega z vonjem borovcev, brina in lovorja in pogled proti morju sta takoj začela polniti baterije naših duš. Med razlaganjem

prtljage in namestitivijo v prikolice so pogledi zelenojamskih buck že švigali po okolici. Kdo ve ali je izbravec letošnjega poletja že v kampu. Pozdrav gospe Duše, upravnice Kranjskega kampa, prijazna dobrodošlica mame in ata Adlešič, ki sta lahko bi temu rekli »ustanovitelja kampa« sta nam pregnala še zadnje misli na vsakodnevne ljubljanske skrbi.

Nataša, Andrej, Mojca in Janja so na večernem sestanku predstavili program treninga in zabavnih iger, ki se kot rdeča nit vlečejo preko vseh dni bivanja v Premanturi. Tudi postiljanje postelj je na morju zabava in urejenost prikolic šteje tudi za eno izmed nagrad, ki jih podeljuje »stroga tršica« Nana.

Dnevni urnik je potekal nekako takole: ob sedmih smo vstajali, petnajst minut je bilo namenjenih za zbujanje še zadnjih zaspanih mišic, nato pa trening – tek in atletske vaje ter vaje za razgibavanje tja do osmih in še malo. Potem pa umivanje in zajtrk in hitro na obalo – sončenje, skakanje v vodo, plavanje, igre na blazinah in na veliki traktorski gumi. Letos nismo odšli na kopanje na Kamenjak, ker nismo imeli avtomobilov, toda tudi izlet do splava na plaži športnega društva Narodni dom je bil za vsa dekleta zelo prijeten.

Igre, karte, pogovori in še kaj se je dogajalo tako na plaži kot pred prikolicami. Najmlajše »bucike« so pridno risale razne morske motive in risbice, ki so jih prilepile na prikolice so zelo lepo krasile naše premantursko naselje. Po kosilu smo si vsi zaslužili popoldanski počitek, po njem pa smo zopet uživali morske radosti vse do ure, ko je bil na vrsti trening. Jože in Nana sta z vso natančnostjo skrbela, da ni bilo nobenega »zabušavanja«. Ko se je oglasila Nana z »ena, dva, tri – stegni nogo, stegni roko, glavo gor«, so se zbujali tudi najhujši ponočnjaki v kampu in začeli stegovati noge in roke le z glavo je bilo pri nekaterih bolj težko. Tudi Jože ni noben dan pozabil pohvaliti tiste, ki jim je bilo malo bolj hudo zaradi običajnega »muskelfibra« ali pa zaradi morske zasanjanosti: »Veš, če hočeš, da boš pripravljena za tekme je tole vajo potrebno narediti, ampak

ne površno, natančno, potruji se, saj zmoreš, no dajva skupaj ...«, so bile Jožetove vzpodbudne besede. Na koncu treninga in vseh naporov pa še tek, ta presneti tek, le kdo si je izmislil da morajo telovadke teči čez drn in strn. Ampak tisti dan, ko so se gimnastičnim tekačicam pridružili fantje: Jernej, Andrej in Marko, tisti dan so padali rekordi. Naše bucike so ob njih skoraj pozabile, kako naporen je tek.

V trenerskem štabu so se na stenah prikolic rezultati zabavnih tekmovalnih aktivnosti hitro nabirali. V postavljanju gradov v mivki, tekmovalju v poligonu, igrah brez meja, igrah Twisterja so se pomerili vsi člani 26 članske zelenojamske družine. In kakor se spodobi za najboljše, je »tršica« Nana dobre rezultate nagradila tudi z lepimi nagradicami. Za vzpodbudo in izgubljene kalorije na treningih (da ne bi preveč shujšale – hahaha) pa so se bucike posladkale še z dodatnim obrokom: palačinkami »a la Premantura« »tršice« Nane in »tete« Simone.

Lepi sončni dnevi, čeprav včasih malo vetrovni, so hitro minili in po valovih prijetnih in zabavnih dogodkov smo priplavali do našega tradicionalnega telovadno – plesnega nastopa, ki ga vsako leto pripravimo za počitnikarje Kranjskega kampa. Zbralo se je veliko gledalcev, ki so z aplavzom pozdravili naše lepoticke v sinjemodro-belih dresih. Plesno – akrobatska točka ob pesmi »TI SI MOJE SONCE«, ki je postala zelenojamski premanturski hit, je dodobra ogrela publiko. Ob koncu nastopa smo se s podelitvijo zbornika našega društva zahvalili za gostoljubje upravi kampa in seveda mami in atu Adlešič (njegova učiteljska natančnost je tudi v dvainosemdesetem letu še v vrhunski formi, saj je takoj odkril napako v imenovanju kampa – zdaj se imenuje namreč Kranjski kamp in nič več kamp Počitniške zveze Kranj, ker je bila ta že pred nekaj leti ukinjena), ampak med dobrimi ljudmi se vse napake lahko popravi brez slabe volje in jeze.

Solzig ob odhodu sicer ni bilo, ker si letos zelenojamske bucike niso izbrale nobenega »frajerja«, lahko pa bi rekli, da bi marsikdo od nas ostal še kakšen dan, morda samo kakšen dan brez

treninga ali pa tudi ne. Skrito upanje: morda pa ne bo avtobusa, je splahnelo, ko se je točno ob dogovorjeni uri le ta pojavil na vhodu kampa in nas za eno leto odpeljal v Ljubljano. Premantura, nasvidenje prihodnje leto!

To je moje sonce
To je moje sonce

Spomni se na sončen dan
Ko skrbi odnese stran
Spomni se na trening ta
Ko v Premanturi sem bila

Spomni se ko srce razganja
In opaziš da podnevi sanjaš
Spomni te tršica Nana
Zakaj si sem prišla

Zame ni hudo
In nič ni pretežko
V očeh mi sije sreča
Le da sem tu

Moja sreča je kjer so medalje zlate
Moja svetla zvezda ki kaže poti
Mene ne zanimajo druge stvari
Ko tekmujem spet mi srce ponori

Spomni se na trdo dlan
Ki občutiš jo vsak dan
Spomni se na gozd in tek
Ko padeš v nezavest

Ko nasmeh tršice Nane
In Nataše sreča pod večer se odkrije
Janjin topel glas zajame
Še Andreja kdaj objame

Zame ni hudo
In nič ni pretežko
V očeh mi sije sreča
Le da sem tu
Moja sreča je kjer so medalje zlate
Moja svetla zvezda ki kaže poti
Mene ne zanimajo druge stvari
Ko tekmujem spet mi srce ponori

To je moje sonce
.....

Vem kako boli
Če Jože ponori
Samo Sajra ga umiri, zato zdrži
Nič bolj pomembno ni
Le to da z nami je vse do konca dni

TRENING V NOVEM MESTU

Partizan Novo mesto je društvo, ki je v preteklosti zavzemalo pomembno mesto v ženski športni gimnastiki v prostoru naše bivše države – Jugoslavije. Na čelu društva je bila in še vedno je gospa Ružica Kovačič, nekdanja predsednica strokovnega odbora ženske športne gimnastike v Jugoslaviji, ter tudi trenerka nekdanje

mediteranske prvakinja Jasne Dokl. Dolga leta pa je bila tudi ena izmed najboljših mednarodnih sodnic v ženski športni gimnastiki.

Zaradi finančnih razmer in pomanjkanja strokovnega kadra v Novem mestu je uspešnost kluba nekoliko padla, tako da so se novomeščanke udeleževale le tekmovanj B (sedaj

A1) programa. Zato se je gospa Ružica odločila, da bo poizkusila klub povzpeti na pot stare slave. Zato se je obrnila na naš klub, GD Zelena jama, in sicer na svojega dolgoletnega prijatelja, v časih Jasne in Maje Dokl, pa tudi sodelavca, našega Jožeta Mavriča.

Ker je nekoč že delal v Novem mestu, so ga prosili, da bi spet prišel in s svojim dolgoletnimi izkušnjami in znanjem pomagal k ponovnemu vzponu novomeškega društva. Ker pa Jožetu Mavriču ni več do takih izzivov, se je naša »šefica« Nana Mavrič domnila z novomeško »šefico« Ružico, da Jože pač ne more, zato bo prišel Andrej.

»Andrej? A ni to tisti mali fantek, ki mu vsakič ko pridem v Ljubljano prinesem bombone?« si je mislila Ružica.

In tako je mali fantek, ki danes ni več tako majhen, začel vsako sredo hoditi v Novo mesto na trening gimnastike. In kaj je tam videl? Tudi tam imajo prav toliko otrok kot v Zeleni Jami, ki so prav tako nadarjeni za gimnastiko kot zelenojamski. Vendar pa je bil trening nekoliko drugačen kot v Ljubljani in pa tudi skoraj za polovico krajši.

Tako sem začel z osnovami, ter počasi prehajal na težje prvine, kar nekaterim ni bilo jasno. Ker sem hodil v Novo mesto le enkrat tedensko, me je zanimalo kdo bo delal s temi otroci čez cel teden. To ni bil problem, saj imajo v Novem mestu veliko mladih »tovarišic«, ki so se hitro prilagodile in izvajale enak trening tudi takrat, ko meni ni bilo tam.

Otroci so se počasi navadili name in tudi na moj način treninga, in tako so prišli tudi prvi rezultati. Ko so to v Novem mestu videli, so se odločili, da bodo znova poizkusili v A programu. Povečali so število treningov in tudi število ur treninga, enkrat tedensko pa pridejo trenirati kar v Ljubljano. Sedaj že drugo leto delam v Novem mestu in upam, da nam bo uspelo.

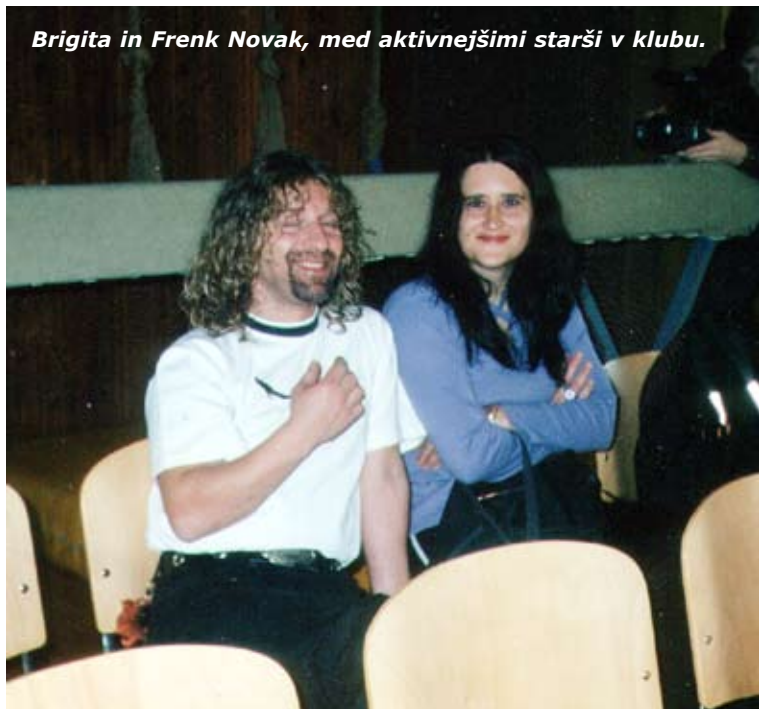
Zato, želim Ružici in vsem ostalim, ki v Novem mestu živijo za gimnastiko, čim več uspeha in upam, da bodo kmalu spet v samem vrhu slovenske gimnastike.

Andrej Mavrič

»Andrej!« A ni to tisti mali fantek, ki mu vsakič ko pridem v Ljubljano prinesem bombone, si je mislila Ružica?

Brigita in Frenk Novak, med aktivnejšimi starši v klubu.

ZELENOJAMSKA

ZELENA JAMA DRUŠTVO JE,
KI POMENI DRUŽENJE.

JE TAKŠEN ŠPORTNI DUH V NAS,
DA PRENESE SE NA VAS.

SO TEKME TISTA PRAVA STVAR,
KI POKAŽEJO NAŠ VNANJI ČAR.

NAVIJAMO NA VSE MOČI,
TESNO DRŽIMO SKUP' PESTI.

ZELENE MAJ'CE SO NAŠ ZNAK,
PO NJIH SE VE KDO JE PRVAK.

V SVOJE VRSTE ZBRANE,
SPREJMEMO ZAGNANE,
VSE TISTE, KI VEDO,
ZAKAJ SPLOH SKUPAJ SMO.

Brigita Novak

Ko misliš, da ti je hudo, vеди TAKRAT ti je lepo

Leta 1990 sem kot sedem letno dekletce prvič stopila skozi vrata gimnastične dvorane na Pokopališki 35. Le kdo bi si mislil, da bo ta postala moj drugi dom in ljudje v njej moji zaupniki, ki mi bodo v vsakem trenutku stali ob strani, me pobrali in mi dajali nasvete.

Prvi vtis je bil enkraten: dvorana s pravimi gimnastičnimi orodji, telovadke, ki na teh orodjih izvajajo prave vragolije, pa trenerji, ki pomagajo telovadkam pri učenju novih prvin. MAMI, OČI SEM BI HODILA! in tako se je začelo.

Sprva so bili treningi 3 x tedensko po dve uri. V skupini nas je bilo okoli šest. Spoznavale smo gimnastična orodja in se skoraj vsak dan naučile kaj novega.

Kmalu pa se je količina treningov povečala, saj sta bili dve uri premalo za vse kar smo že znale. Tako smo obiskovale telovadnico vsak dan po štiri ure. Kljub velikemu številu treningov, sem vsak dan z veseljem prišla na trening.

Žal pa je bilo večje število treningov, manj prostega časa in več odrekanih preveč za vse tiste, s katerimi sem delila skupino in tako ostala sa-

*Silvo je dolgo let »prenašal«
Janjine muhe
in ni obupal.*

ma. Zato je bilo potrebno, da sem trenirala v skupini s starejšimi, kar pa mi je povsem ustrezalo, saj so znale že veliko več prvin kot jaz in potrebno jih je bilo ujeti.

Leta so hitro tekla, tekmovanja so se vrstila; tako državna kot tudi mednarodna. V svoji karieri sem se udeležila kar nekaj mednarodnih tekem, tudi tistih največjih in tako prepotovala veliko držav, ter si pridobila pomembne izkušnje, ki mi bodo prav pogosto še prav prišle.

Vse pa le ni bilo tako rožnato. Kot vsak športnik sem tudi jaz doživela številne vzpone in padce, uspehe in tudi neuspehe. V trenutkih neuspehov, padcev je bilo seveda težko, a kot sem že rekla – VSE TO JE SESTAVNI DEL

ŠPORTA. Zato bi rada vse dejala tole: v trenutku neuspeha, slabe forme ne smemo obupati in vreči vsega v koruzo, potrebno je veliko dobre volje in vztrajanja. Trdo delo se vedno obrestuje.

Vsakodnevni treningi, številna odpovedovanja so nujna. Nekateri so me imeli za »noro«, ker sem toliko časa preživela v telovadnici, a jaz tega niti malo ne obžalujem. Spoznala sem veliko prijateljev, novih ljudi, tudi največjih zvezdnikov in zvezdnic iz gimnastičnih krogov.

Tako sem po dvanajstih letih aktivnega treniranja in tekmovanj, po nastopu na Sredozemskih igrah, univerziadi, štirih Evropskih prvenstvih in dveh Svetovnih lani zaključila svojo

športno pot (mislim, da kar uspešno). To pa ne pomeni, da sem se oddaljila od gimnastike. Poleg tega, da imam opravljen mednarodni sodniški izpit tudi vsakodnevno z velikim veseljem prihajam v telovadnico, kjer pomagam mladim telovadkam.

Za konec bi se rada zahvalila GD Zelena jama, staršem, trenerjem, sponzorjem (PAMP) in vsem, ki so mi na moji športni poti stali ob strani, mi ob težkih trenutkih znali prisluhniti in pomagati in tako sooblikovali vse kar sem dosegla. Posebno bi se rada zahvalila človeku, ki je vsakodnevno prenašal moje muhe in ni obupal nad mano – to je tovariš Silvo.

HVALA

Janja Markuš

Moje usklajevanje klavirja in gimnastike

Doma sem bila zelo živahna, zato me je oči vpisal na gimnastiko. Mami pa želi, da imam tudi glasbeno izobrazbo, zato sem isto leto začela hoditi tudi v glasbeno šolo. Usklajevanje klavirja in gimnastike ni lahko. Klavir vadam zjutraj, ker sem zvečer po gimnastiki preveč utrujena. V glasbeno šolo hodim ob ponedeljkih in četrtek. V četrtek grem takoj po glasbeni šoli na gimnastiko. Potem pa so tu še šolske obveznosti, ki jih opraviš kadar imam čas.

Hana Zavrtanik

*Hana, Sara in Živa
(Tabor, 2001)*

Mednarodna tekma v Brnu

V Brno smo se odpeljali zjutraj ob 7.00. Zbrali smo s pred našo telovadnico. Do Brna smo se peljali 7 ur. Ko smo prispeli, smo takoj odšli v telovadnico na trening.

Telovadnica mi ni bila preveč všeč, ker je bila majhna. Orodje je bilo zelo v redu samo parter je bil malo trd. Po treningu sva z Reo šli spat k neki stari babici. Hrana in kopalnica mi nista bile všeč.

Zvečer pred spanjem sva se z Reo hotele stuširati pa nama ni uspelo, ker

je v kopalnici nastala poplava. Naslednje jutro pred tekmo me je bilo strah. Pojedle sva zajtrk, se oblekle in z veliko željo po dobrem rezultatu odpeljali na tekmo.

Ko smo prišle v telovadnico smo si gledali prvo, prvi del tekmovanja, nato pa smo se šli ogrevat. Ogrevale smo se same brez tovariša Andreja in tovarišice Janje. Ogrevanje je potekalo v pomožni telovadnici. Ojoj! Začela se je tekma. Začeli smo s preskokom. Bila sem zadovoljna. Drugo orodje je

bila bradlja. Dobila sem visoko oceno za svojo vajo. Potem pa ta gred. Tresla se je skupaj z mano, ampak vajo sem dokončala brez padca. Sledil je še parter. Moja vaja je bila vse drugo kot ta-prava vaja na parterju. In končano, tekme je bilo konec. Tekma mi je bila všeč.

Sledila pa je še razglasitev. Bila sem zadovoljna s svojim rezultatom. Upam, da sta bila zadovoljna tudi tovariš Andrej in tovarišica Janja. Tako se je počasi končala moja druga mednarodna tekma.

Maša Žnidaršič

V novi skupini

Imamo se lepo. S Tamaro, Tejo in Fiono smo prijateljice, čeprav se včasih tudi sprickamo. Hitro se spet spo-prijateljimo in navijamo druga za drugo. Tovarišica Janja in tovariš Andrej sta zelo prijazna. Velikokrat se pohecata z nami.

Laura Slana

Moja prva poškodba

V času počitnic sem hotela izboljšati svoje dosežke. Na treningih sem pridno vadila. Vadila sem kolo na gredi in narobe pristala. Koleni me je ze-

Laura Slana v sredini slike in Sabina Drofenik prva z desne v krogu ob pasji maskoti iz Premanture

lo zbolelo. Tovarišica mi ni verjela in mi je dala 100 počepov na eni nogi. Dolgo časa nisem mogla trenirati, zato

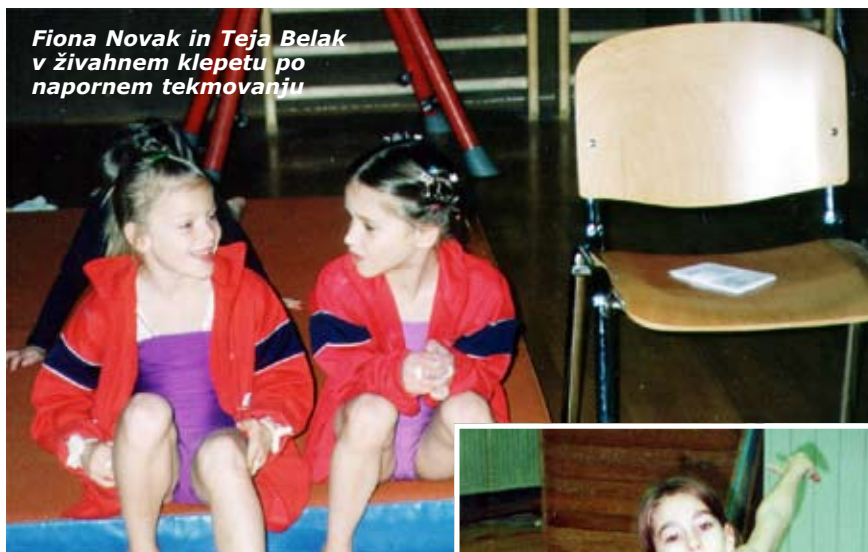
sem bila zelo žalostna. Tudi zdaj me še včasih zaboli v kolenu.

Sabina Drofenik

Moja prva desetka

Bil je grd deževen dan. Ta dan je bila sobota in imeli smo tekmo na Taboru. Cel dan sem bila živčna, ker je bila tekma zelo pozno. Niti v sanjah si ne bi mislila, da bom na katerem od orodij dobila desetka. Ko sem končala vajo na gredi in je bilo konec tekmovanja si nisem mislila, da bom dobila oceno deset. K meni je pritekla punca, ki je ne poznam in mi rekla, da sem na gredi dobila oceno deset. Bila sem zelo vesela in upam, da to ni zadnja.

Teja Belak

Fiona Novak in Teja Belak v živahnem klepetu po napornem tekmovanju

VRNITEV V GIMNASTIKO

Začela sem kot petletna deklica in kaj kmalu prišla v najboljšo skupino. Skupaj sem trenirala z Adelo in Branko približno pet let, nato pa sem gimnastiko opustila. Ne vem zakaj. Najbrž zato, ker nisem prenesla takšnega napa vsak dan. Tako sem odnehala in čez dve leti spet začela trenirati gimnastiko. Seveda sem vmes poizkusila tudi marsikaj drugega, a mi ni bilo nič tako všeč. Najprej sem trenirala okoli tri mesece v C-programu, potem pa

sem se opogumila in šla v program A1. treningi so sicer podobni tistim, ki so bili prej v programu A, ampak sedaj treniram v Zeleni jami in zato gre čas hitreje kakor v Šiški.

Do sedaj sem imela v programu A1 le dve tekmi in bila sem tretja. Sedaj tekmujem z Alenko, a ona me še vedno premaga. Rada imam gimnastiko in upam, da bom tudi Alenko, kaj kmalu premagala.

Petra Živkovič

Petra pravi da se vrača

MOST NAZAJ NA GREDI, STRAH IN TREPET

Na zadnjih dveh tekmah sem padla most nazaj na gredi. Enkrat sem bila zaradi tega tretja, drugič pa četrta. Preden sem šla most nazaj, nisem pomislila kako moram narediti, ampak sem mislila samo na to ali bom stala. In potem sem padla. Na zadnji tekmi sem imela tremo samo zaradi mosta nazaj. Najprej smo tekmovali na preskoku, dobila sem najboljšo oceno. Super! Potem je sledila bradlja. Tokrat mi je uspelo, da sem naredila stojo. In potem je bila na vrsti gred. Vajo sem začela delati previdno in pazljivo. Misli sem samo na to, kako moram narediti most nazaj, da ne bom padla. Spomnila sem se na navodila tovarišice Janje. Odločena

*Zelenojamke
s tov. Natašo
Homutovo*

sem bila, da mi tokrat mora uspeli. In mi tudi je. Stala sem. Zdaj vidim, da je strah samo v napoto.

Ivana Kamnikar

S PRIDNOSTJO SE DA DOSEČI VSE

Jaz sem Melisa. V skupino mlajših deklic sem prišla eno leto kasneje kot Maša, Tjaša, Ivana in Karmen. Zelo pridno sem morala trenirati, da sem jih dohitela.

Vendar se moram naučiti še dva menikelija na gredi in menikeli premet na gredi. Upam, da bo to kmalu uspelo, zato bom še naprej pridno trenirala. Zelo sem vesela, da sta tovariš Andrej in tovarišica Janja moja trenerja.

Melisa

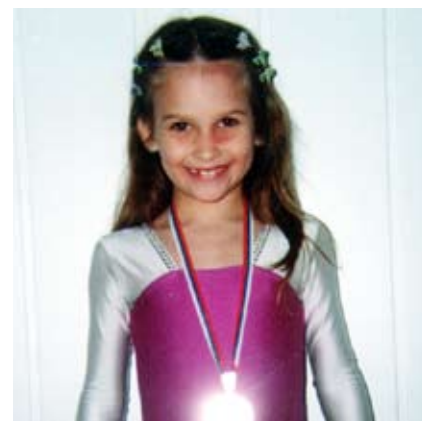
MOJE IME – FIONA

Moje ime je nekaj posebnega. Škot in pisatelj William Sharp (1855–1905) je v 19. stoletju ustvaril ime izpod peresa: Fiono Macleod. Ker ime označuje izredna pozitivnost je kmalu postalo popularno moderno škotsko ime, se razširilo v Anglijo in Evropo, zaradi razseljevanja škotov pa je pogosto tudi v Avstraliji.

Leta 1994 je doseglo tudi Slovenijo. Ob obisku porodniške babice na do-

mu, pa smo spoznali, da imam tudi pri nas že konkurenco. Njena prva Fiona je bila takrat stara 18 let. Glavni junakinji je pisatelj ustvaril ime iz moderne galske besede »fionn«, ki pomeni »white and fair«. Ime torej označuje: belino (white), pod besedo »fair« pa vrsto pomenov: pravičen, pošten, vlijuden, ljubezniv, jasen, čist, svetel, lep, pravljichen, ... če bom v sebi znala združiti vse te lepe pridevnike bom prava sneguljčica.

Fiona Novak

*Alenka Puš
prva z desne s
prijateljicami iz
programa A1*

NA TEKMO BREZ PRIPRAV

Zbolela sem teden dni pred tekmo v Brežicah. Ker cel teden nisem trenirala, sem bila prepričana, da ne bom mogla tekmovali. Tovarišica Nana me je vzpodbujala in rekla, da lahko kljub temu dosežem dober rezultat. V soboto, dan pred tekmo sem se malo bolje počutila, zato smo se odločili, da v nedeljo tekmujem. V nedeljo zjutraj pa me je čakalo presenečenje. Imela sem vročino. Bilo mi je hudo, vendar sem se odločila, da grem. Ni mi bilo žal. Osvojila sem 2. mesto.

Alenka Puš

HČERKINA POT V GIMNASTIKO

Novljan Ana, Urša in Eva s skupno BEPOP

Naša pot do gimnastike ob vstopu v 1. razred starejše hčerke se je izkazala želja po gimnastiki. Tako so ob hčerke začele s treningi v Novem mestu pri gospe Ružici Kovačič (Klub Partizan). Ker se je pokazalo, da so otroci željni treningov in večjega znanja, smo povabili k sodelovanju g. Andreja iz Zelene jame. Vendar se je izkazalo, da je kljub vsemu tudi to premalo, kajti

g. Andrej lahko prihaja samo enkrat tedensko, mi pa smo željni več znanja. Zato sem se dogovorila z g. Andrijem, da prihajamo mi k njemu v Zeleno jamo, kajti tukaj je delo možno strokovno izvajati.

Našo pot izkoristimo za druženje in klepet. Med potjo se učimo, poslušamo zgodbe, beremo, računamo, pa tudi spimo. Tako da kljub naporom pot izkoristimo otrokom v prid.

Novljanovi

TOVARIŠICA JANJA

Tovarišica Janja me je naučila zelo veliko elementov. Naučila me je: dva menikelija, premet skršeno salto, premet stegneno salto z velike gredi, rondat, dva povezana mosta na visoki gredi in premet naprej na visoki gredi. Sedaj me uči na tleh menikeli stegneno, kolo na eni roki, premet brez rok in naskok na gred v stojo in most. Tovarišico Janjo imam zelo, zelo rada. Ponavadi, če sem dobre volje ji narišem kakšno risbico. Zelo velikokrat jo objamem. Je zelo prijazna. Kadar prosiš, da te prime pri novem elementu, te nekajkrat prime, potem pa reče, da greš sam. Tudi ona me ima zelo rada. Rada posluša glasbo, še posebej pa Bepop in Game Over, rada pa tudi poje. Dolgo časa je trenirala gimnastiko

in je bila dobra tekmovalka. Je zelo nasmejana. Zelo skrbi, da bi znale vse, kar je treba in nas ima vse rada. Včasih nas tudi objame.

Tjaša Kysselef

ME ZELENOJAMKE

Mi zelenojamke smo in vsem naga-jama. Tršica Nana ja baletka, Simona pa je miss sveta. Silvo je karatejc, Andrej pa sumoborc. Ko pa pridemo na gred, dol padamo spet in spet. Parter najhujši je, ko nanj zvrnem se. Na preskoku je težko, ker odriva nimamo. Na bradlji peče nas, žulji pokajo naglas. Pri moči je težko, ker lene smo zelo. Ko v telovadnico prinerimo, na kanvas se zapodimo. To zelenojamke smo, rade se pohecamo.

Sara, Živa, Alenka in Maja

Poškodba

Prišla sem na trening. Šli smo tudi na kanvas. Delali smo salte nazaj. Eno salto sem spodnesla. Po nosu me je udarila kovina. Tekla mi je kri in solze. Tovariš Andrej me je takoj odpeljal na urgenco. Mami in oči sta prišla pome in me odpeljala na operacijo. Šivali so me in mi dali ploščico. V sredo so mi ploščico dali dol, šive pa v petek. En mesec ne smem telovaditi. V ponedeljek sem šla na raztegovanje.

Tamara Božič

ZELENA JAMA V HRIBIH

Poleg gimnastike hodimo tudi v hribe. Začeli smo s Šmarno goro, na katero nas je peljal tovariš Andrej namesto sobotnega treninga. Veselje do hoje so pokazali tudi starši in skupaj smo naredili nekaj lepih izletov. Kriško goro smo obiskali že lansko jesen, letos pa smo šli na Možic nad Sorico, do Blejske koče na Lipanski planini in Sleme nad Vršičem. Prav zadnji izlet mi je ostal najbolj v spominu. Bil je čudovit sočen dan, ki je omogočal lep razgled na vse gore okoli nas in prijetno poležavanje na travi. Želim si, da bi podobne izlete še velikokrat ponovili.

Maša Žnidaršič

Poleti se je dalo ohladiti tudi v gorah ne samo na morju. Zelenojamski izlet na Možic.

NAŠA TOVARIŠICA NANA

Tovarišica Nana je trenerka in »šefica« družstva Zelena jama. Kot trenerka je stroga in zahtevna, ter želi, da telovadke naredimo čim več. Ima kratke skodrane lase, ki so pobarvana na rdečo rjavo in je srednje velika. Včasih se na treningu spreva.

Tovarišica ni prav nič popustljiva, kot sem navajena doma. Zelo je bila vesela našega darila za svoj petdeseti rojstni dan. Ko smo ji čestitale je celo malo zajokala, kar je za njo zelo neobičajno.

Pri tovarišici Nani ni heca, vse je na trdo. Ko enkrat nisem povedala, da me med počitnicami ne bo na trening me je poklicala domov ... in se zelo razjezila, ter dejala: »nič počitnic, takoj na trening!«.

Enkrat sem dan pred tekmo prej odšla s treninga, ker je prijateljica praznovala rojstni dan, pa je bila tovarišica Nana spet na trnih in se jezila.

Priznati pa moram, da nas je veliko naučila, a vseeno je mogoče malo prestroga.

Živa Kovačević

PRIHOD V ZELENO JAMO

Gimnastika se mi zdi zelo dober šport. Treniram jo že šesto leto. Do zdaj sem trenirala v ŠD Sokol Bežigrad. Jaz pa sem hotela biti uspešna v tem športu, zato sem se odločila za Zeleno jamo. KAKO? ZAKAJ? Z Meliso se pozna že dolgo, saj je sestrična od moje dobre prijateljice. Srečali sva se na Korčuli med počitnicami. Ugotovila sem, da zna veliko več kot jaz. In zato sem se odločila, da bom zamenjala društvo. Imela sem kar nekaj treme, ko sva s prijateljico Uršo prišli pogledat v Zeleno jamo. Videli sva, da je v Zeleni jami veliko več kondicijskega treninga in, da je trening napornejši in daljši, kot v Sokolu. Presenetilo me je ko sem zagledala koliko znajo gimnastičarke.

Po prvih treningih so me bolele vse mišice in domov sem hodila zelo utrujena. Postalo mi je zelo všeč, saj sem se skoraj vsakič naučila kaj novega. Hitro sem dobila tudi nove prijateljice. Na žalost so Urši postali treningi prenaporni in zato je hitro odnehala in se prepisala nazaj v ŠD Sokol. Enkrat, ko sem prišla na trening, sem srečala trenerja iz prejšnjega društva, to me je presenetilo in razveselilo. Svoje prejšnje trenerje pogrešam zato ker smo

se v prejšnjem društvu zelo razumeli. V Zeleni jami je veliko več trenerjev, zato jih bolj počasi spoznavam. Vsi so zelo prijetni, ker pa največkrat treniram pri tovarišicah Mojci, Bojani in Nani jih tudi najbolj poznam in so mi najbolj všeč. Upam, da bom kmalu postala tako dobra kot so ostale gimnastičarke v tem društvu.

Urša Zalar

TEKMA V BRNU

Mednarodna tekma v Brnu je bila novembra. Na tej tekmi je tekmovalo 16 različnih klubov iz 14 držav. V Brno smo odšli v petek zjutraj ob sedmih izpred Zelene jame. Na tekmo smo odšle Maša, Rea, Adela in jaz v spremstvu tovariša Andreja in tovarišice Janje, zraven pa je odšla tudi tovariševa punca Danaja. Po šestih urah vožnje smo le prispeli v Brno. Ko smo se pripeljali do telovadnice smo takoj odšle na trening. Trening ni trajal dolgo, saj smo samo na hitro poizkusile orodja, ki so mi bila še kar všeč. Po končanem treningu smo eno uro čakale na družine pri katerih smo spale. Adela in jaz sva spali pri Veroni-

ki. Njena družina je bila zelo prijazna. Ko smo prišli k njim domov so nama pokazali vse prostore in kje bova spali. Spali sva na raztegnjenem kavču v dnevni sobi, ki je bil zelo trd. Ker je bila Veronika zelo sramežljiva se nismo nič igrale. Po večerji smo odšli spat. Ker so imeli dvonadstropno hišo in so bile njihove sobe v drugem nadstropju kot dnevna soba, sva midve še dolgo gledali televizijo.

Zaspali sva okoli pol polnoči. Naslednji dan je bila tekma. Tekma se nam je začela okoli enajste ure. Tekmovale smo šele v drugem turnisu, vendar smo prišli zato tako zgodaj, ker smo še imeli otvoritev tekme. Svoj del sem odtekmovala v redu, saj sem tekmo naredila z enim padcem. Skupno smo dosegle tretje mesto. Po končani tekmi smo še gledale tekmo fantov. Tam so bili tudi naši fantje in smo za njih zelo navijale. Oni pa so skupno dosegli drugo mesto. Ko sta bili obe tekmi končani, smo imeli banket. Nato sva se z Adelo odpravile nazaj k družini. Naslednji dan smo že odšli ob 8 uri zjutraj. Na poti nazaj smo se ustavili tudi na Dunaju v zabaviščnem parku Prater, kjer smo se zelo zabavali. V Brnu mi je bilo kar všeč in bi tja še kdaj odšla.

Teja Kalan

Evropsko prvenstvo v Patrasu

Nikoli prej še nisem bila v Grčiji, zato sem bila zelo radovedna kako je tam. Na EP smo šle kot tekmovalke: Saira Osmičević, Maja Hribar in jaz. Imele smo vsaka svojega trenerja. Saira je imela Jožeta Mavriča, Majo je treniral Mitja Samardžija, mene pa Nataša Retelj. Sodile sta nas Barbara Turšič in Bernarda Mavrič, kot vodja pa je šla z nami še Poljanka Pavletič.

V nedeljo 14. aprila letos smo se odpravili z letališča Brnik do Frankfurt kjer smo prestopili na drugo letalo, ki nas je pripeljalo do Aten. V Atenah smo se spokali na avtobus, kjer so bile še nekatere druge telovadke in se odpeljali do Patrasa. Po zelo dolgi vožnji smo v poznih večernih urah končno prispeli do našega hotela.

Tam smo kar na hitro pospravili svojo prtljago in odšli naravnost v posteljo. Naslednje tri dni smo se navajali na naše novo bivališče, na okolico, telovadnico in na pomfri, saj smo vsak dan jedli pomfri, naj je bilo to kosilo ali večerja.

S Sairo sva trenirali skupaj saj sva obedve tekmovali za mladinke, Maja pa za članice. Trenirali sva dobro in nama je kar šlo, razen s parterjem se nisva in nisva mogli spoprijeti. Bil je zelo trd, zato sva imele bolečine v pokostnicah na nogah.

V četrtek sva imele tekmovanje. Bile sva živčni in strah naju je bilo. Imele pa sva srečo, da sva tekmovali v tretjem turnusu, kar je zelo dobro, vendar tega nisva najbolje izkoristili. Začele sva na preskoku in obedve kar solidno naredili.

Na bradlji sem imela težave zaradi živčnosti, saj mi take napake še nikoli ni uspelo narediti. Tudi na gredi sem imela težave, vendar sem seskok z gredi tudi na ogrevanju večkrat padla.

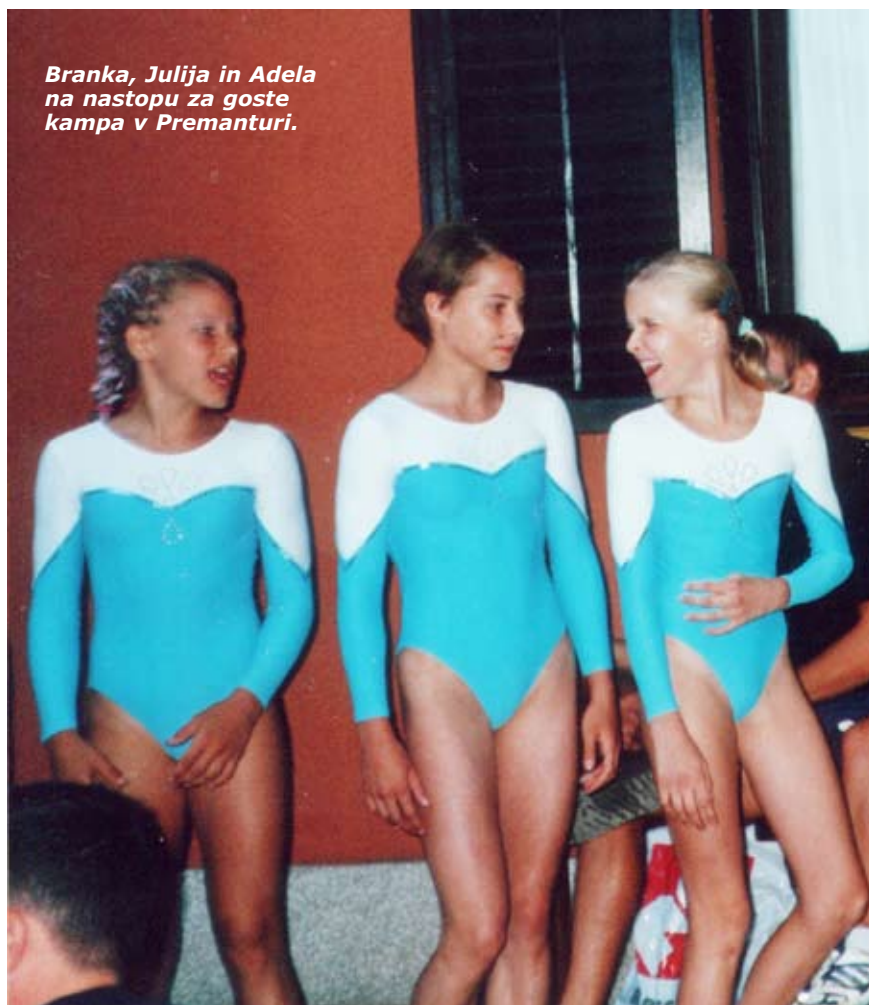
Za parter sem se končno zbrala in naredila kar lepo vajo, vendar lažjo saj zaradi trdega parterja že na treningih nisem mogla narediti E težine, ki sem jo imela v načrtu. Tako je »luna« (tako se imenuje E element) splaval po vodi.

Zasedla sem 31. mesto, Saira pa

34. Nisem bila zadovoljna saj sem vedela, da bi moralo biti dosti bolje. Naslednji dan smo si ogledali tekmovanje članic, v soboto finale mnogo boja, v nedeljo pa finale po orodjih.

stisnilo v želodcu, ko sem se zavedla, da je nekaj lepega spet tako hitro spolzelo mimo, vendar sem se hitro nalezla veselja drugih. Imeli smo se zelo fajn in upam, da bomo še kdaj tako uživali kot smo v Patrasu.

Julija Kamnar

Branka, Julija in Adela na nastopu za goste kampa v Premanturi.

Slikale smo vse dobre tekmovalke, zraven pa občudovali kakšen vaje so izvajale. V nedeljo zvečer smo imeli tudi banket, kjer pa se je našim fotoaparatom čisto zmešalo, saj smo se slikale z vsemi tekmovalkami, ki so nam prišle na proti.

Po koncu banketa smo ugotovile, da je našega EP skoraj konec in smo vse žalostne začele pakirati za naš jutranji zgodnji odhod. Spet smo se tako dolgo peljali z zadušnim avtobusom na letališče. Tam smo imeli še toliko časa, da smo kupili majhna darilca za spomin. Pa smo spet morali na letalo do Münchna in iz tam do Ljubljane.

Ob vrnitvi na letališče Brnik me je

Nova vaja

Ko sem dobila svojo novo oziroma staro vajo mi je bila zelo všeč in mi je še vedno. S časom (po štirih letih) pa je postala res »stara« vaja. Čas je bil za novo. Mami mi je našla popolno glasbo za novo vajo.

Po nekaj popravkih je bila glasba nared. Sedaj je bilo treba samo še sestaviti koreografijo. To je naredila Bojana. Ko me je učila, sva se zabavali in po končanem treningu sem bila pošteno utrujena. Kmalu je košček za koškom nastala čudovita vaja. Vsakič jo izvajam z veseljem in se tudi potrudim.

Branka Mirjanič

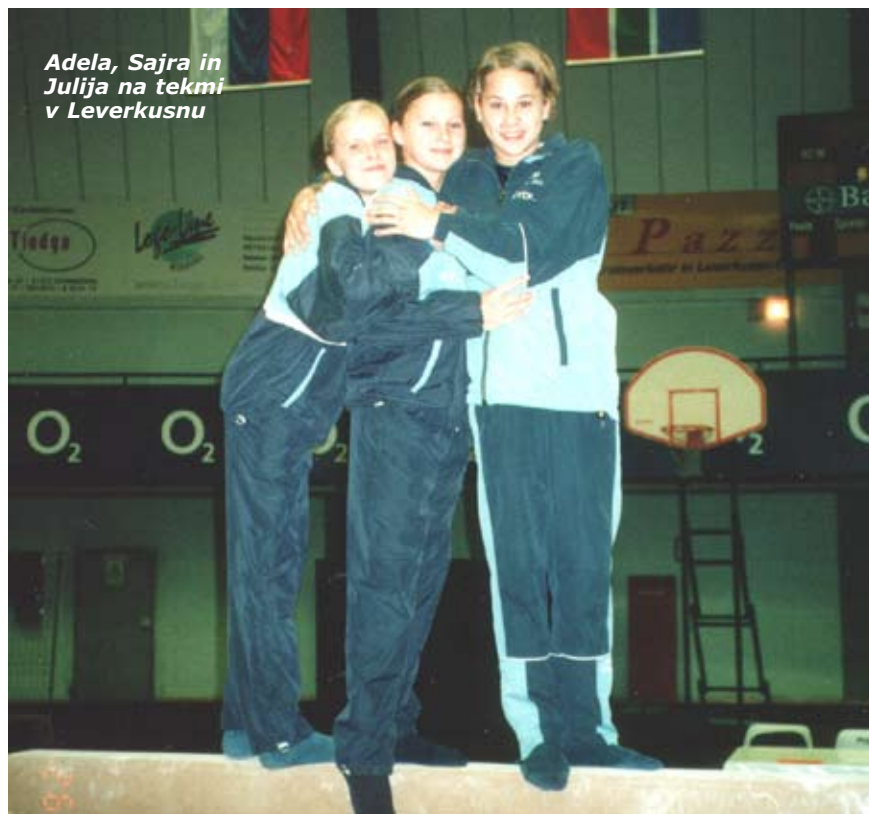
LEVERKUSEN

Konec oktobra smo šli tovariš Andrej, trenerka Nataša, Mojca kot sodnica, Sajra, Julija in jaz v Leverkusen v Nemčijo. Vozili smo se približno 10 ur. Po dolgi vožnji smo odšli v hotel. Bil je zelo dober, saj je imel štiri zvezdice. V sobi smo imele zelo dobre postelje in dober TV. Isti dan smo imele trening. Orodja v telovadnici so bila zelo dobra. Po treningu smo odšli v hotel, ker smo imele naslednji dan tekmo. Zjutraj okoli desetih smo se šle v telovadnico še malo razmigit. Popoldne se je tekma začela ob petih. S tekmo smo začele na preskoku, v drugi skupini. Vse smo kar dobro skočile, saj smo dobile tudi dobre ocene. Naslednja je bila bradlja. Dobile smo kar nizke ocene, čeprav smo dobro naredile vaje. Na gredi smo bile najslabše tudi po ocenah, saj smo skupaj imele pet padcev. Jaz sem si pri seskoku tudi zvila gleženj. Tovariš Andrej mi je nogo posprejal z nekim sprejem in mi jo obvezal. Na vrsti je bil še parter. Midve z Julijo sva vajo naredili kar v redu, razen Sajre, ki je naredila eno večjo napako. Ko smo tekmo končale, smo šle še na razglasitev. Ekipno smo bile sedme. Za

nami so bile Belgijke, pred nami pa Južnoafričanke, obe ekipi Nizozemske, Nemke, Madžarke in Rusinje. Posamezno je bila Julija osma, Sajra štirinajsta, jaz pa sedemnajsta. Po razglasitvi smo šli na večerjo, ob enih

zjutraj smo šle pa še v fitnes in savno. Zjutraj okoli šeste ure smo odšli nazaj v Ljubljano. v Leverkusnu nam je bilo zelo všeč, saj smo se tudi dobro zabavale.

Adela Šajn

*Adela, Sajra in
Julija na tekmi
v Leverkusnu*

BRNO

Novembra sem odšla na tekmovanje v Brno. Tja smo šle Adela, Teja, Maša in jaz. Spale smo po dve pri družini. Adela in Teja, Maša in jez. V petek popoldan smo prispele do telovadnice v Brnu in takoj smo imele trening. V petek smo vstopili v dvorano z dvorišča, saj je bilo tam tudi parkirišče. Do vhoda v dvorano z dvorišča, si mogel iti skozi nek »tunel« v katerem je zelo smrdelo in tam so bila tudi neka odpadna orodja (konj brez ročajev), v glavnem fuj. Telovadnica je bila kar v redu. V dvorani sta bili dve telovadnici. V eni smo se ogrevale v drugi pa tekmovali. V pomožni telovadnici je bilo zelo hladno, verjetno kakšne tri stopinje manj kot v drugi.

Orodje je bilo v redu, edino konj mi je bil v pomožni telovadnici boljši. Po treningu smo dolgo čakale družine, čemur se nisem čudila, ko sem ugo-

točila da se je družini pri kateri sva bili z Mašo, pokvaril avto. Morali smo na trolejbus. Na srečo so nama nesli potovalke, saj moja ni bila med lahki. V Brnu sploh ne rabijo plačevati trolejbusa in vstopijo lahko pri kateri kolih vratih. Ena izmed postaj je bila v hrib in trolejbus, po tistem, ko se je ustavil ni mogel speljati.

Po veliko poskusih mu je le uspelo. Med potjo sva ugotovili, da bova spali pri njihovi babici. Največ problemov sem imela z večerjo, saj nisem znala povedati, da ne maram sendviča. Nekaj sem poskušala v angleščini, kar pa mi ni ravno uspelo (tam tako ali tako nihče ne zna angleško). Saj sem ji namreč rekla: »i'm not sandwich (kar pomeni jaz nisem sendvič). Po šestih (ali več) poskusih v angleščini in kazanju z rokami, sem vseeno dobila sendvič. Ko sem se šla tuširat, je voda, ki je odtekla skozi odtok v banji, pritekla nazaj skozi odtok sredi

kopalnice. In tako je nastala velika poplava. Posteljo vsa imeli vsaka svojo, ki pa mi je bila zelo všeč, saj je bila zelo mehka. Z Mašo sva dobili kokoli, ki pa jih je njihova babica zvečer skrila med eno in drugo šipo v okno. Naslednji dan smo morale biti že dopoldne v telovadnici, zaradi otvoritve tekmovanja.

Za zajtrk sva dobili neko spečeno testo, s čokolado, kisom, sirom in sladko smetano. Tekma je trajala skoraj cel dan in nato še dolgočasen banket. Ekipno smo bile tretje. Naju z Mašo so prišli iskat šele ob desetih zvečer. Ko sva prišli k njim domov, sva se z njihovo hčerko Veroniko, ki je imela zlomljeno roko in ni tekmovala, igrali enko, ki pa je imela zelo čudna pravila. Naslednji dan smo se odpravili nazaj v Ljubljano in se mimogrede ustavili še v Praterju. V Brnu mi je bilo kar všeč (razen hrane).

Rea Kolbl

PRELET

Jasna Košnjek
na pokalu
Slovenije,
pri izvedbi
vaje na
parterju.

Letos med počitnicami sem videla Tejo delati prelet na bradlji. Ker mi je bil všeč in je bil pri kadetinjah obvezen let iz zgornje na spodnjo lestvino, sem se odločila, da ga bom tudi jaz začela delati.

Čez bradljo sem si dala blazino. Sprva me je držal tovariš Silvo, ker še nisem imela občutka. Kasneje me je držal tovariš Jože. Potem sem se

nekega dne odločila, da grem sama. Naredila sem še kar dobro. Vadila sem ga kar nekaj mesecev. Potem pa sem morala iti z rolco. Ker se nisem upala me je držal tovariš Silvo. Čez dva dni sem imela že manj strahu, zato sem šla sama. Sedaj delam na golo lestvino. Upam, da ga bom lahko že kmalu pokazala na tekmi.

Jasna Košnjek

NEUSPEŠEN ZAČETEK SEZONE

Kot vsako leto se začne septembra nova sezona. Za nekatere dobro, za druge slabo. Meni je šlo dobro. Vse stvari sem naredila z občutkom in delala tudi več stvari, več elementov in tudi težjih elementov.

Vsak dan sem z veseljem hodila na treninge, saj sem vedela, da mi bo vse uspelo narediti in celo več. Bližala so se tekmovanja. Začele so se težave.

Meni je šlo vse slabše in delala sem manj stvari. Na prvo tekmo v Mariboru nisem šla.

Šla sem na drugo tekmo, vendar mi ni šlo v redu. Trenirala sem naprej, ampak težave se niso ustavile. Na zadnji tekmi sem šla samo tri orodja. Nisem bila zadovoljna. Upam, da mi bo šlo v letu 2003 bolje.

Urša Fajmut

PREMANTURA

Kot vsako leto, smo tudi letos odšli na priprave v Premanturo. Letos smo se tja prvič odpravili z avtobusom, zato je bila pot nekaj ur daljša kot sicer. Za nas pa to sploh ni bil problem, saj smo si dolgčas krajšale s prepevanjem pesmi od Bepopa.

V Premanturi je vedno zelo dobro in zanimivo, ker spoznamo veliko novih ljudi. Ko smo prispeli smo se razporedile po prikolicah, v katerih smo spale. Vsak dan smo vstajale ob sedmih, ker smo imele ob 7.15 že trening. Po treningu je sledil zajtrk. Že od prvega dne so nam ocenjevali sobe (prikolice), zato smo vsako jutro pridno pospravljale. Ko so nam ocenili prikolice, smo se lahko odšle kopat. Sledilo je kosilo nato zopet kopanje in potem trening: to je bil naš vsakdanji urnik. Seveda pa nam ni manjkalo zabave. Vsak dan smo imeli tudi različne igre kot so: postavljanje peščenih gradov, plavanje, poligon, štiri v vrsto ...

Skoraj vsak dan smo se igrali s kartami »enko« ali »osla«. Pri enki sem vedno zgubljal, saj sem morala zmeraj kupovati po 16 kart,

Za razmigavanje naših zelenojamk je prišla prav tudi igrca »twister«.

pri oslu pa smo zmagovali, ker smo vedno goljufali. V tem času smo pripravili tudi krajši nastop za obiskovalce kampa, ki ga vsako leto izvedemo. Letos nas je prvič tovariš Andrej odpeljal tudi v mestni disko, kjer smo se zelo zabavale in iz katerega nas skoraj ni mogel zvleči. Predzadnji dan smo imele tekmovanje, ki pa je že prava tradicija in mu pravimo igre brez meja. To so igre pri katerih veliko tečemo

in moramo zraven odgovarjati na različna vprašanja in delati različne naloge.

V Premanturi mi je vedno zelo lepo saj tam vedno združimo prijetno s koristnim. Po osmih dneh pa je prišel tudi čas odhoda. Tako se kot vsako leto končajo naše priprave na novo sezono, mi pa se vrnemo nazaj v Ljubljano in med potjo domov že kujemo načrte za naslednje leto.

Ana Flegar

Moja GIMNASTIČNA POT

Vse skupaj se je začelo, ko sem bila stara 6. let. To je bilo davnega leta 1993 v mali šoli. Nekega dne nas je v vrtcu obiskal gospod z imenom Silvo (kasneje tovariš Silvo). Zanimalo ga je česa so deklice v vrtcu sposobne in če so primerne za gimnastiko. Dal nam je gumitvist s katerim so se vse ostale veselo igrale, razen mene. Sedela sem pri vzgojiteljici in risala, ter bila vsa mirna in tiha. Ko je Silvo to opazil, me je vprašal ali bi me zanimala gimnastika. Takoj sem privolila in kmalu me je doma čakalo pismo s povabilom v klub. Iz zanimanja sva z mami odšli na ogled treninga v Zeleno jamo. Trening mi je bil zelo všeč, zato sem tudi sama hotela poizkusiti. Na začetku sem trenirala pri tovarišu Poldetu, trikrat tedensko, kot cicibanka. Naslednje leto pa sem prestopila k mlajšim deklicam in dobila novo tovarišico Petro Grom. Njo pa je zamenjala tovarišica Nataša Retelj, ki me trenira še

danes. V teh dveh letih mlajših deklic je mnogo mojih prijateljic obupalo in prenehalo s treningi, saj so se treningi stopnjevali in postajali vse težji. Prišle so nove deklice tudi iz drugih klubov. Tako se je moji skupini, v kateri smo

bile Tina Mirtič, Sabina Skubic in jaz, pridružila tudi Julija Kamnar. Skupaj smo vztrajale približno štiri leta, dokler ni Sabina odnehala, pridružila pa se nam je Karmen Šibanc.

V tem času smo kot deklice zamenjale tudi telovadnico, saj je telovadnica v Zeleni jami premajhna. Tako smo prišle v Šiško, kjer trenirajo starejše telovadke Zelene jame. To pa je bila za nas velika sprememba, saj smo dobile nove vaje, spremenil se je način tekmovanja, ocenjevanja in tudi treningi so za nas postali bolj zahtevni.

Leta so minevala in v času deklic in kasneje tudi kadetinj sem dose-

*Karmen Šibanc, Julija Kamnar
in jaz na tekmi v Sopronu 1999.*

gala dokaj dobre rezultate. Večkrat sem odšla na tekmovanja tudi v tujino (Nemčijo, Avstrijo, Češko, Švico, Madžarsko ...). Junija leta 1999 sem kot mladinka, z Julijo in tovarišico Natašo, odšla na priprave v Ukrajino. To pa predvsem zato, da bi z Julijo spoznali njihov način treninga in trdega dela. To so bile tudi nekatere priprave za evropsko prvenstvo leta 2000 v Parizu. Potihem sem upala, da bi se uvrstila v reprezentanco za evropsko prvenstvo. To mi na žalost ni uspelo in zame je bilo to prvo večje razočaranje. Jeseni se je začela nova sezona in s tem tudi upanje na nove uspehe. Na tekmah pa mi ni uspelo

izvajati vaj, kot sem si zaželela. Vedno je bila pred mano kakšna, le za las boljša. To me je psihično uničevalo, saj sem bila na treningih vedno pridna in zainteresirana za delo, na tekmah pa mi ni in ni šlo. Kmalu sem izgubila upanje vase in v to, da bom sploh kaj naredila.

Sedaj pa tekmujem že v kategoriji članic. Pred kratkim pa sem prestopila iz osnovne šole v gimnazijo. Nova šola zahteva veliko več posvečanja in učenja kot osnovna in to je glavni vzrok, da treniram samo dve uri na dan. To pa je seveda premalo, če bi hotela doseči kaj več. Začela

sem se spraševati ali se je sploh še vredno truditi in vztrajati. Po pogovoru s starši in trenerko, sem se odločila vztrajati do konca te sezone, nato pa bomo videli kako se bodo stvari odvijale naprej ...

Za konec pa bi rada povedala, da so mi vsa tekmovanja in potovanja po tujini in doma, prinesla veliko izkušenj in da sem v vsem tem vedno uživala čeprav mi ni bilo vedno lahko. Lahko pa tudi rečem, da bi mi bilo žal in bi bila s tem prikrajšana za veliko lepih trenutkov, ki sem jih preživela v telovadnici in na pripravah s svojimi prijateljicami in trenerji.

Vanja Kavčič

PRVA ZMAGA po dolgem času

Bila je sobota, 9. 11. 2002. Vstala sem šele okrog enajstih. Sploh nisem imela občutka da imam popoldne tekmo. Začela se je šele ob pol šestih. Do treh sem samo lenarila, ob štirih smo

morale biti pa že v telovadnici, ker se je bilo treba še ogreti.

Preden se odpravim od doma in preden sploh pridem v Ljubljano, ... traja. Na poti sem ugotovila pa še to, da sem doma pozabila copate za gred. Še dobro, da mi jih je Teja posodila (čeprav sem jih potem pozabila pospraviti in je bila še tri dni cela

zmešnjava, kje so copati). Brez njih bi bila kriza. Tekmo smo začele na preskoku, nadaljevale na bradlji, nato na gredi in končale na parterju.

Res sem naredila celo tekmo brez padcev, vendar so me na razglasitvi vseeno presenetili, ko so me razglasili za zmagovalko. To je bilo res pravo presenečenje, tako zame kot za moje starše in ostale.

Karmen Šibanc

Grčija 2002

Evropsko prvenstvo, kamor smo odšle Julija, Maja in jaz, se je odvijalo v Grčiji – Patrasu. Do Patrasa smo se pripeljali z avionom, ter nato še nekaj ur avtobusom. V hotel smo prišli zelo pozno ampak, ko smo si ga ogledale, se nam je zdel zelo lep. Naslednji dan smo imeli trening in orodja v dvorani so se nam zdela odlična, razen parterja, ki je bil malce trd. A šele naslednji dan na treningu sem se navadila na orodja in dobila dober občutek glede

tekme. Ko sem prišla na podij, sem se počutila odlično in vse je šlo kot po maslu. Na tekmi čez dva dni pa sem se kljub strahu potrudila kot še nikoli prej, saj je bila to moja prva tako pomembna tekma. Tekmo sem izvedla brez padca in bila sem zelo vesela, saj sem zasedla 34. mesto, ki ga ni pričakoval nihče. Le moj trener je verjel vame in brez njega mi ne bi uspelo. Ko smo se čez par dni vrnili v Ljubljano so nas pričakali moji najdražji in nam izrekli čestitke.

Sajra Osmičević

REZULTATI IN AKCIJE GINASTIČNEGA DRUŠTVA ZELENA JAMA V LETU 2002

3. – 7. januar 2002 – HOŠKO POHORJE

ZIMOVANJE

Letos smo smučanje organizirali na Pohorju v domu Planinka. Na žalost je bil tovariš Silvo brez svojega glavnega dela – kuhanja, saj so nam kuhali v domu. Dopoldne smo smučali, popoldne pa smo organizirali razne druge aktivnosti. Zvečer smo opravili tudi lažji trening moči in raztezanja.

12. februar 2002 – ZELENA JAMA

PUSTNO RAJANJE

V društvu smo pripravili pustno rajanje za vse otroke, ki vadijo pri nas. Pripravili smo razne igrice in najboljši so dobili tudi majhne sladke nagrade. Naučili smo se tudi nov ples, na koncu pa je vsak dobil še mastem pustni krof.

3. februar 2002 – LJUBLJANA

MERITVE TELESNE PRIPRAVLJENOSTI

v organizaciji GZS – ABSOLUTNA KATEGORIJA

1. JULIJA KAMNAR	ZJ	93.98 %
2. VANJA KAVČIČ	ZJ	56.00 %
3. LEVIČ TAJA	GIB	55.38 %
4. SAJRA OSMIČEVIČ	ZJ	54.12 %
8. KARMEN ŠIBANC	ZJ	33.77 %
10. PETROVIČ SANJA	ZJ	21.66 %

Sodelovalo je 10 tekmovalk.

7. februar 2002 – LJUBLJANA

PREGLEDNA TEKMA ZA EP

1. JULIJA KAMNAR	ZJ	15.000 točk
2. VANJA KAVČIČ	ZJ	14.200 točk
3. STAVREV VESNA	GIB	13.950 točk

Sodelovalo je 5 tekmovalk, ki so tekmovalle na dveh orodjih.

21. februar 2002 – LJUBLJANA

PREGLEDNA TEKMA ZA EP

1. SAJRA OSMIČEVIČ	ZJ	22.475 točk
2. URŠKA FAJMUT	ZJ	21.950 točk
3. VANJA KAVČIČ	ZJ	21.900 točk
4. JULIJA KAMNAR	ZJ	21.550 točk

Sodelovale so 4 tekmovalke, ki so tekmovalle na treh orodjih.

1. marec 2002 – LJUBLJANA

PRIJATELJSKO SREČANJE

GD ZELENA JAMA – PARTIZAN NOVO MESTO

1. DIJANA LAPANOVIČ		38,45
TEJA BELAK	38,90	77,35
2. GAJA CRNIČ	37,40	
TAMARA BOŽIČ	38,05	75,45
3. DAŠA ŽAGAR	36,30	
FIONA NOVAK	38,85	75,15

4. BRIGITA BEG	36,70	
SABINA DROFENIK	37,70	74,40
5. SARA ANTONČIČ	36,15	
ŠPELA PIRC	36,50	72,65
6. VERONIKA KUMAR	36,25	
ŠPELA GAŠPAR	36,35	72,60

2. marec 2002 – LJUBLJANA**MERITVE TELESNE PRIPRAVLJENOSTI**

v organizaciji GZS

KADETINJE

1. ADELA ŠAJN	ZJ	83.43 %
2. TEJA KALAN	ZJ	80.18 %
3. JASNA KOŠNJEK	ZJ	65.71 %
4. PETRA KRULC	ZJ	52.77 %
5. ANA FLEGAR	ZJ	49.35 %
7. BRANKA MIRJANIČ	ZJ	39.19 %

Sodelovalo je 7 tekmovalk.

DEKLICE

1. SAŠA GOLOB	GIB	89.84 %
2. ALENKA DOLNIČAR	GIB	87.33 %
3. SARA GRUDEN	GIB	86.02 %
7. REA KOLBL	ZJ	83.22 %

Sodelovalo je 13 tekmovalk.

9. marec 2002 – LJUBLJANA**PRVENSTVO ZELENE JAME****MLAJŠE CICIBANKE**

1. LAURA SLANA	37,700
2. NIKA ŠKRJANEC	36,600
3. ŠPELA TOMŠIČ	36,500
4. BARBARA BOGOVIČ	35,900
5. TIVA ZAGORC-PILKO	33,500
6. KAROLINA OVIJAČ	33,600

CICIBANKE

1. TEJA BELAK	38,550
2. FIONA NOVAK	38,000
3. SABINA DROFENIK	36,500
4. ŠPELA PIRC	35,700
5. ŠPELA GAŠPAR	34,500
6. TAMARA BOŽIČ	34,150
7. VERONIKA KUMAR	33,500

MLAJŠE DEKLICE

1. IVANA KAMNIKAR	38,000
2. TJAŠA KYSELEF	36,950
3. MAŠA ŽNIDARŠIČ	36,350
4. MELISA LOZICA	34,850
5. KARMEN CESAR	34,000

DEKLICE

1. REA KOLBL	31,900
--------------	--------

KADETINJE

1. ADELA ŠAJN	32,100
2. BRANKA MIRJANIČ	30,100
3. JASNA KOŠNJEK	28,900
4. TEJA KALAN	28,400
5. ANA FLEGAR	27,300
6. PETRA KRULC	5,600

PROGRAM A1

1. DUNJA GOJKOVIČ	35,600
2. ŽIVA KOVAČEVIČ	30,700

3. MAJA WOLF	30,500
4. SARA BERČAN	30,400
5. HANA ZAVRATNIK	29,850

MLADINKE

1. SAJRA OSMIČEVIČ	30,425
2. URŠKA FAJMTUT	28,600
3. VANJA KAVČIČ	27,600
4. SANJA PETROVIČ	24,100
5. KARMEN ŠIBANC	13,550

15. marec 2002 – LJUBLJANA**REZULTATI TESTIRANJA ELEMENTOV**

v organizaciji GZS

ABSOLUTNA KATEGORIJA

1. MAJA HRIBAR	GIB	59.60 %
2. VESNA STAVREV	GIB	48.10 %
3. VANJA KAVČIČ	ZJ	40.70 %
4. URŠA FAJMTUT	ZJ	40.00 %
6. PETROVIČ SANJA	ZJ	34.41 %

Sodelovalo je 6 tekmovalk.

KADETINJE

1. ADELA ŠAJN	ZJ	43.75 %
2. TEJA KALAN	ZJ	33.75 %
3. ANA FLEGAR	ZJ	30.72 %
4. BRANKA MIRJANIČ	ZJ	30.62 %
5. JASNA KOŠNJEK	ZJ	21.45 %

16. marec 2002 – RENČE**7. ODPRTO PRVENSTVO RENČ V SKOKIH Z MALE PRO@NE PONJAVE****CICIBANKE – EKIPNO**

1. GD ZELENA JAMA	298,340
-------------------	---------

POSAMEZNO:

1. TJAŠA KYSELEF	ZJ	80,400
2. MAŠA ŽNIDARČIČ	ZJ	74,920
3. IVANA KAMNIKAR	ZJ	71,780
4. MELISA LOZICA	ZJ	70,440
6. FIONA NOVAK	ZJ	70,280
8. TEJA BELAK	ZJ	67,590
11. TAMARA BOŽIČ	ZJ	58,000

DEKLICE - FINALE

1. URŠA JAKIN	Flip Piran	109,760
5. MAŠA ŽNIDARŠIČ	ZJ	74,920
6. TJAŠA KYSELEF	ZJ	80,400

16. marec 2002 – MATTERSBURG – AVSTRIJA**MEDNARODNI TURNIR****EKIPNO**

1. ČEŠKA	97,475
2. SLOVAŠKA	94,750
3. AVSTRIJA	91,975
4. SLOVENIJA	91,850

POSAMEZNO

1. VERONIKA ADAMSKA	SVK	32,700
2. VERONIKA OZANOVA	ČEŠ	32,325
3. PETRA CHYTILOVA	ČEŠ	32,050
14. SAJRA OSMIČEVIČ	SLO	29,200

Tekmovalo je 18 tekmovalk.

23. marec 2002 – RUŠE

23. POKAL RUŠ

CICIBANKE - EKIPNO

1. GD ZELENA JAMA	187,550
2. GIB ŠIŠKA	181,500
3. NOVO MESTO	176,600

POSAMEZNO

1. TEJA BELAK	ZJ	38,850
2. FIONA NOVAK	ZJ	38,500
3. LINA KOGOJ	GIB	37,300
4. TAMARA BOŽIČ	ZJ	36,800
8. ŠPELA GAŠPAR	ZJ	36,300
9. LAURA SLANA	ZJ	36,000
16. VERONIKA KUMAR	ZJ	35,000
18. SABINA DROFENIK	ZJ	34,800

Tekmovalo je 34 tekmovalk.

MLAJŠE DEKLICE - EKIPNO

1. ZELENJA JAMA	113,000
2. GIB ŠIŠKA	107,500

POSAMEZNO

1. MAŠA ŽNIDARŠIČ	ZJ	38,000
2. TJAŠA KYSSSELEF	ZJ	37,600
3. IVANA KAMNIKAR	ZJ	37,400
6. KARMEN CESAR	ZJ	34,900

Tekmovalo je 10 tekmovalk.

DEKLICE

1. CILKA SADAR	GIB ŠIŠKA	32,100
2. REA KOLBL	ZJ	31,900
2. TJAŠA AŠANIN- GOLE	GIB	31,900

Tekmovalo je 10 tekmovalk.

KADETINJE

1. TEJA KALAN	ZJ	29,800
2. BRANKA MIRJANIČ	ZJ	27,400
3. ANA FLEGAR	ZJ	26,600

Tekmovalo je 5 tekmovalk.

30. marec 2002 – LJUBLJANA

11. POKAL ŠIŠKE

MLAJŠE DEKLICE

1. TJAŠA KYSSSELEF	ZJ	38,150
2. IVANA KAMNIKAR	ZJ	38,000
3. MAŠA ŽNIDARŠIČ	ZJ	37,600
7. MELISA LOZICA	ZJ	35,400
9. KARMEN CESAR	ZJ	34,600

Tekmovalo je 13 tekmovalk.

DEKLICE

1. TJAŠA AŠANIN GOLE	GIB	31,900
2. REA KOLBL	ZJ	31,700
3. ALENKA DOLNIČAR	GIB	29,100

Tekmovalo je 11 tekmovalk.

KADETINJE

1. ADELA ŠAJN	ZJ	31,900
2. TEJA KALAN	ZJ	29,900
3. BRANKA MIRJANIČ	ZJ	27,500

5. JASNA KOŠNJEK	ZJ	25,250
------------------	----	--------

Tekmovalo je 6 tekmovalk.

ABSOLUTNA KATEGORIJA

1. JULIJA KAMNAR	ZJ	31,400
2. TANJA DELLADIO	HR	31,300
3. VESNA STAVREV	GIB	30,800
4. SAJRA OSMIČEVIČ	ZJ	30,700
5. URŠA FAJMUT	ZJ	29,100
6. VANJA KAVČIČ	ZJ	28,400
9. KARMEN ŠIBANC	ZJ	26,500

Tekmovalo je 12 tekmovalk.

DEKLICE A1

1. ASJA OMERZU	SOKOL BRE	31,000
2. SARA BERČAN	ZJ	30,200
3. HANA ZAVRTANIK	ZJ	30,100
5. ŽIVA KOVAČEVIČ	ZJ	29,300
6. MAJA WOLF	ZJ	28,850

Tekmovalo je 20 tekmovalk.

KADETINJE A1

1. ALENKA PUŠ	ZJ	34,300
2. TADEJA MARKOVIČ	RUŠE	33,250
3. ŠPELA GOSENICA	GIB	32,950

Tekmovalo je 20 tekmovalk.

MLADINKE A1

1. CARMEN HROVAT	STU	36,850
2. MANCA ŠOŠTARIČ	STU	35,400
3. TINA RIBIČ	STU	35,100
6. DUNJA GOJKOVIČ	ZJ	33,350

Tekmovalo je 11 tekmovalk.

7. april 2002 – MARIBOR

35. ŠALAMUNOV MEMORIAL

MLADINKE - EKIPNO

1. ČEŠKA	95,537
2. BELGIJA	92,825
3. HRVAŠKA	92,637
4. SLOVENIJA	92,350

POASMEZNO

1. VERONIKA OZANOVA	ČEŠ	32,975
2. JULIJA KAMNAR	ZJ	32,450
3. JANA ŠIKULOVA	ČEŠ	32,187
8. SAJRA OSMIČEVIČ	ZJ	30,675
21. VANJA KAVČIČ	ZJ	15,300
25. URŠKA FAJMUT	ZJ	13,925

Tekmovalo je 28 tekmovalk.

FINALE

Preskok

1. ADRIANA HILMEROVA	SLK	8,175
4. URŠKA FAJMUT	ZJ	7,562
7. SAJRA OSMIČEVIČ	ZJ	7,225

Bradlja

1. JANA ŠIKULOVA	ČEŠ	8,200
5. JULIJA KAMNAR	ZJ	7,200
6. SAJRA OSMIČEVIČ	ZJ	7,100

Gred

1. TANJA DELLADIO	HRV.	7,900
4. JULIJA KAMNAR	ZJ	7,550

5. SAJRA OSMIČEVIČ	ZJ	6,850	20. ŠPELA GAŠPAR	ZJ	36,700
7. VANJA KAVČIČ	ZJ	6,550	27. BARBARA BOGOVIČ	ZJ	35,700
Parter			30. ŠPELA TOMŠIČ	ZJ	35,400
1. TINA ERCEG	HRV	7,900	39. KAROLINA OVIJAČ	ZJ	34,000
3. JULIJA KAMNAR	ZJ	7,600	Tekmovalo je 47 tekmovalk.		
5. SAJRA OSMIČEVIČ	ZJ	7,450	2. TRIADA		
7. VANJA KAVČIČ	ZJ	7,050	1. URŠA SATLER	SOKOL BEŽ.	37,900
13. april 2002 – KOPER			25. MARUŠA LUŽNIK	ZJ	35,900
POKAL KOPRA			31. MARUŠA BRADEŠKO	ZJ	35,600
MLAJŠE DEKLICE – EKIPNO			Tekmovalo je 42 tekmovalk.		
1. GD ZELENA JAMA		113,95	3. TRIADA		
2. GIB ŠIŠKA		110,80	1. SONJA ŽELEZNIKAR	OŠ P. TRUBAR	38,700
POSAMEZNO			12. PETRA ŽIVKOVIČ	ZJ	37,400
1. TJAŠA KYSSLEF	ZJ	38,50	24. MIKICA STOJANOVIČ	ZJ	33,400
2. JONI TOMOČIČ PREZELJ	GIB	38,10	Tekmovalo je 24 tekmovalk.		
3. IVANA KAMNIKAR	ZJ	37,70	3 TRIADA - SENIORKE		
4. MAŠA ŽNIDARŠIČ	ZJ	37,65	1. TINA KUKANJA	ŠS SOK. BEŽ.	38,300
5. MELISA LOZICA	ZJ	37,30	2. POLONA PINTERIČ	ZJ	36,600
7. KARMEN CESAR	ZJ	36,35	4. KATJA MRAVLJE	ZJ	34,800
Tekmovalo je 12 tekmovalk.			Tekmovalo je 7 tekmovalk.		
DEKLICE A1 - EKIPNO			13. april 2002 – INNSBRUCK		
1. GD ZELENA JAMA		91,05	MEDNARODNI TURNIR		
2. GD KOPER		85,15	KADETINJE		
3. PARTIZAN NOVO MESTO		82,55	1. NATALIJA PAULICKOVA	SVK	34,100
POSAMEZNO			8. REA KOLBL	ZJ	32,125
1. ASJA OMERZU	Sokol Bre	31,10	9. TEJA KALAN	ZJ	32,000
2. MAJA WOLF	ZJ	30,10	Tekmovalo je 28 tekmovalk.		
3. ŽIVA KOVAČEVIČ	ZJ	30,00	MLADINKE		
4. HANA ZAVRTANIK	ZJ	29,70	1. MARIJA FISTER	HRV	32,100
5. SARA BERČAN	ZJ	29,65	8. VANJA KAVČIČ	ZJ	29,400
Tekmovalo je 18 tekmovalk.			Tekmovalo je 25 tekmovalk.		
KADETINJE A1			20. april 2002 – LJUBLJANA		
1. ALENKA PUŠ	ZJ	33,80	PRVENSTVENA TEKMA		
2. ŠPELA GOSENICA	GIB	33,75	CICIBANKE – EKIPNO		
3. TADEJA MARKOVIČ	RUŠE	33,55	1. ŠD GIB ŠIŠKA		187,850
Tekmovalo je 23 tekmovalk.			2. GD ZELENA JAMA		187,400
MLADINKE A1			3. PARTIZAN NOVO MESTO		182,700
1. CARMEN HROVAT	Stud.-MB	36,40	POSAMEZNO		
2. DUNJA GOJKOVIČ	ZJ	35,30	1. FIONA NOVAK	ZJ	38,900
3. MANCA ŠOŠTARIČ	STU	35,20	2. EMA OTAVNIK	GIB	38,500
Tekmovalo je 11 tekmovalk.			3. SABINA DROFENIK	ZJ	38,150
12., 13. april 2002 – LJUBLJANA			9. TAMARA BOŽIČ	ZJ	37,100
2. TEKMA LJUBLJANSKE GIMNASTIČNE LIGE			14. ŠPELA PIRC	ZJ	36,600
1. TRIADA - EKIPNO			17. ŠPELA GAŠPAR	ZJ	36,100
1. GD ZELENA JAMA		154,500	19. VERONIKA KUMAR	ZJ	35,850
2. GIB ŠIŠKA		154,000	22. LAURA SLANA	ZJ	35,600
3. OŠ PRIMOŽA TRUBARJA		149,200	30. ŠPELA TOMŠIČ	ZJ	31,350
POSAMEZNO			35. BARBARA BOGOVIČ	ZJ	29,050
1. FIONA NOVAK	ZJ	39,200	Tekmovalo je 40 tekmovalk.		
2. TEJA BELAK	ZJ	39,000	20. april 2002 – PATRAS – GRČIJA		
2. KAJA MLJAČ	GIB	39,000	24. EVROPSKO PRVENSTVO-MLADINKE		
6. ŠPELA PIRC	ZJ	38,000	1. ANA PAVLOVA	RUS	37,236
9. SABINA DROFENIK	ZJ	37,800			
10. TAMARA BOŽIČ	ZJ	37,700			
16. LAURA SLANA	ZJ	37,100			

2. LEONIDA FLOAREA	ROM	35,937
3. ALINA KOZICH	UKR	35,924
31. JULIJA KAMNAR	SLO	31,517
34. SAJRA OSMIČEVIČ	SLO	31,199

Tekmovalo je 112 tekmovalk.

21. april 2002 – LJUBLJANA

27. ODPRTO PRVENSTVO BEŽIGRADA V SKOKIH Z MALE PROŽNE PONJAVE

ČLANICE

1. MOJCA MAVRIČ	ZJ	116,00
6. POLONA PINTARIČ	ZJ	83,130
10. KATJA MRAVLJE	ZJ	59,960

Tekmovalo je 10 tekmovalk.

4. maj 2002 – PELHRIMOV – SLOVAŠKA

I. POKAL MESTA PELHRIMOVA

1. LUCIE BEZECNA	VITKOVICE	37,750
2. TJAŠA KYSELEF	ZJ	36,650
3. SARA VOGEL TANZOVA	DOMANŽICE	35,700
4. IVANA KAMNIKAR	ZJ	35,602
6. MAŠA ŽNIDARŠIČ	ZJ	35,600

Tekmovalo je 21 tekmovalk.

4. maj 2002 – POREČ

4. MEDNARODNI TURNIR

MLADINKE

1. MARIJA FIŠTER	HRV. SOKOL	33,250
16. TEJA KALAN	ZJ	28,400

Tekmovalo je 21 tekmovalk.

ČLANICE

1. MAJA HRIBAR	GIB ŠIŠKA	33,750
2. JANA ŠIKULOVA	BRNO	33,400
3. JULIJA KAMNAR	ZJ	32,900
4. SAJRA OSMIČEVIČ	ZJ	31,950

Tekmovalo je 11 tekmovalk.

11. maj 2002 – RUŠE

DRŽAVNO PRVENSTVO V ŽENSKI ŠPORTNI GIMNASTIKI – PROGRAM A1

DEKLICE EKIPNO

1. GD ZELENA JAMA	95,30
2. TD SOKOL BREŽICE	90,15
3. PARTIZAN NOVO MESTO	88,80

POSAMEZNO

1. MAJA WOLF	ZJ	32,30
2. OMERZU ASJA	BRE	32,10
3. ŽIVA KOVAČEVIČ	ZJ	31,10
4. HANA ZAVRTANIK	ZJ	30,70
5. SARA BERČAN	ZJ	30,60

Tekmovalo je 21 tekmovalk.

KADETINJE

1. ALENKA PUŠ	ZJ	35,60
2. GOSENICA ŠPELA	GIB	35,35
3. MARKOVIČ TADEJA	RUŠE	35,10

Tekmovalo je 23 tekmovalk.

MLADINKE

1. CARMEN HORVAT	STU	37,40
2. ŠOŠTARIČ MANČA	STU	36,35
3. DUNJA GOJKOVIČ	ZJ	36,00

Tekmovalo je 8 tekmovalk.

FINALE - DEKLICE

PRESKOK

1. ŽIVA KOVAČEVIČ	ZJ	8,25
3. MAJA WOLF	ZJ	7,80
4. SARA BERČAN	ZJ	7,70
5. HANA ZAVRTANIK	ZJ	7,55

BRADLJA

1. ASJA OMERZU	BRE	7,70
2. ŽIVA KOVAČEVIČ	ZJ	7,60
4. HANA ZAVRTANIK	ZJ	7,30
5. SARA BERČAN	ZJ	6,80

GRED

1. ŽIVA KOVAČEVIČ	ZJ	7,90
2. SARA BERČAN	ZJ	7,70
3. HANA ZAVRTANIK	ZJ	7,55

PARTER

1. KATJA PIRŠ	BRE	8,20
4. HANA ZAVRTANIK	ZJ	7,80

FINALE - KADETINJE

PRESKOK

1. TADEJA MARKOVIČ	RUŠ	8,85
2. ALENKA PUŠ	ZJ	8,65

BRADLJA

1. ALENKA PUŠ	ZJ	8,90
---------------	----	------

GRED

1. ALENKA PUŠ	ZJ	8,95
---------------	----	------

PARTER

1. ŠPELA GOSENICA	ŠIŠKA	9,30
4. ALENKA PUŠ	ZJ	8,80

FINALE - MLADINKE

1. CARMEN HORVAT	STU	9,20
2. DUNJA GOJKOVIČ	ZJ	8,95

GRED

1. CARMEN HORVAT	STU	9,10
2. DUNJA GOJKOVIČ	ZJ	9,05

GRED

1. CARMEN HORVAT	STU	9,20
2. DUNJA GOJKOVIČ	ZJ	9,05

PARTER

1. DUNJA GOJKOVIČ	ZJ	9,50
-------------------	----	------

18. maj 2002 – LJUBLJANA

DRŽAVNO PRVENSTVO V ŽENSKI ŠPORTNI GIMNASTIKI

MLAJŠE DEKLICE – EKIPNO

1. GD ZELENA JAMA	114,200
2. ŠD GIB ŠIŠKA	108,275

POSAMEZNO

1. TJAŠA KYSELEF	ZJ	38,500
2. MAŠA ŽNIDARŠIČ	ZJ	38,175
3. IVANA KAMNIKAR	ZJ	37,475
5. MELISA LOZICA	ZJ	36,375
7. KARMEN CESAR	ZJ	35,900

Tekmovalo je 12 tekmovalk.

DEKLICE

1. REA KOLBL ZJ 35,000

Tekmovalo je 10 tekmovalk.

KADETINJE

1. ADELA ŠAJN ZJ 32,100
2. TEJA KALAN ZJ 30,700
4. BRANKA MIRJANIČ ZJ 29,300
5. JASNA KOŠNJEK ZJ 28,450
7. PETRA KRULC ZJ 13,850
8. ANA FLEGAR ZJ 12,700

Tekmovalo je 8 tekmovalk.

MLADINKE

1. JULIJA KAMNAR ZJ 32,300
2. SAJRA OSMIČEVIČ ZJ 31,700
3. URŠA FAJMUT ZJ 30,450
4. VANJA KAVČIČ ZJ 29,550
5. KARMEN ŠIBANC ZJ 29,000
6. SANJA PETROVIČ ZJ 26,750

Tekmovalo je 6 tekmovalk.

FINALE - DEKLICE

PRESKOK

1. REA KOLBL ZJ 8,350

BRADLJA

1. REA KOLBL ZJ 8,950

GRED

1. AJDA PAVLOVIČ GIB ŠIŠKA 9,250
5. REA KOLBL ZJ 8,150

PARTER

1. TJAŠA AŠANIN GOLE GIB ŠIŠKA 8,675
2. REA KOLBL ZJ 8,600

FINALE - KADETINJE

PRESKOK

1. ADELA ŠAJN ZJ 8,400
2. BRANKA MIRJANIČ ZJ 8,200
4. TEJA KALAN ZJ 7,950
5. JASNA KOŠNJEK ZJ 7,900

BRADLJA

1. ADELA ŠAJN ZJ 7,800
2. TEJA KALAN ZJ 6,950
3. BRANKA MIRJANIČ ZJ 6,650
5. JASNA KOŠNJEK ZJ 5,650
6. ANA FLEGAR ZJ 5,500

GRED

1. ADELA ŠAJN ZJ 8,625
2. BRANKA MIRJANIČ ZJ 8,250
4. TEJA KALAN ZJ 7,750
5. ANA FLEGAR ZJ 6,800
6. JASNA KOŠNJEK ZJ 6,200

PARTER

1. ADELA ŠAJN ZJ 9,450
2. TEJA KALAN ZJ 9,075
3. BRANKA MIRJANIČ ZJ 8,650
4. JASNA KOŠNJEK ZJ 8,450

FINALE - ABSOLUTNA KATEGORIJA

PRESKOK

1. MAJA HRIBAR GIB ŠIŠKA 8,638
2. JULIJA KAMNAR ZJ 8,400
4. SAJRA OSMIČEVIČ ZJ 8,275

BRADLJA

1. MAJA HRIBAR GIB ŠIŠKA 8,300
2. JULIJA KAMNAR ZJ 8,150
3. SAJRA OSMIČEVIČ ZJ 7,700
6. URŠA FAJMUT ZJ 6,650

GRED

1. JULIJA KAMNAR ZJ 8,000
1. MAJA HRIBAR GIB ŠIŠKA 8,000
3. SAJRA OSMIČEVIČ ZJ 6,950
4. URŠA FAJMUT ZJ 6,700
5. VANJA KAVČIČ ZJ 6,550
6. KARMEN ŠIBANC ZJ 6,350

PARTER

1. JULIJA KAMNAR ZJ 8,225
4. VANJA KAVČIČ ZJ 7,850

01. junij 2002 – LJUBLJANA – ŠD TABOR

TEKMOVANJE V ŠPORTNI GIMNASTIKI ZA CICIBANKE

1. TEJA BELAK ZJ 38,700
2. FIONA NOVAK ZJ 38,500
2. EMA OTAVNIK ZJ 38,500
4. ŠABINA DROFENIK ZJ 38,450
8. ŠPELA PIRC ZJ 37,650
10. TAMARA BOŽIČ ZJ 37,300
12. LAURA SLANA ZJ 37,150
13. ŠPELA GAŠPAR ZJ 37,100
22. VERONIKA KUMAR ZJ 36,400
30. NIKA ŠKRJANEC ZJ 34,000
35. BARBARA BOGOVIČ ZJ 32,250
37. ŠPELA TOMŠIČ ZJ 31,150

Tekmovalo je 39 tekmovalk.

09. junij 2002 – LJUBLJANA

DRŽAVNO PRVENSTVO, POKAL SLOVENIJE in POKAL ŠPORTNE KARTICE V SKOKIH Z MALE PROŽNE PONJAVE

MLADINKE

1. DIANA STANIŠIČ FLIP 99,200
8. POLONA PINTARIČ ZJ 84,420
9. KATJA MRAVLJE ZJ 82,930

Tekmovalo je 14 tekmovalk.

ČLANICE

1. BOJANA VRŠČAJ ZJ 117,150
2. MOJCA MAVRIČ ZJ 116,910
3. POLONA ŽIGON ZJ 97,500
4. MAJA KOVAČIČ ZJ 85,110

16. junij 2002 – RIJEKA

DVOBOJ ŽGK VITA RIJEKA – GD ZELENA JAMA

CICIBANKE - EKIPNO

1. GD ZELENA JAMA 189,60
2. ŽGK VITA RIJEKA 183,50
3. ŽGK VITA RIJEKA II 168,00

POSAMEZNO

1. TEJA BELAK ZJ 39,15
2. FIONA NOVAK ZJ 38,60
3. INES ŽARAK RI 38,40
4. ŠPELA PIRC ZJ 37,50
6. LAURA SLANA ZJ 37,30
7. TAMARA BOŽIČ ZJ 37,05
9. ŠPELA GAŠPAR ZJ 36,50

Tekmovalo je 20 tekmovalk.

MLAJŠE DEKLICE

1. MAŠA ŽNIDARŠIČ	ZJ	37,40
2. IVANA KAMNIKAR	ZJ	37,20
3. MELISA LOZICA	ZJ	36,40

Tekmovala so 4 tekmovalke.

15. junij 2002 – SOPRON – MADŽARSKA

VIII. SZEKELY ZOLTAN TURNIR V ŠPORTNI GIMNASTIKI

ČLANICE

1. KRISTINA SZARKA	KSI-MADŽ	33,350
7. VANJA KAVČIČ	ZJ	27,275

Tekmovalo je 10 tekmovalk.
MLADINKE

1. AGNES SIMON	KSI-MADŽ	31,950
7. SAJRA OSMIČEVIČ	ZJ	29,000

Tekmovalo je 11 tekmovalk.

DEKLICE

1. FLORA GONDOS	VASAS-MADŽ	34,500
8. ADELA ŠAJN	ZJ	33,050
30. TJAŠA KYSSSELEF	ZJ	27,375

Tekmovalo je 31 tekmovalk.

FINALE - ČLANICE

PRESKOK		
1. ANNA CSIRE	DELFIN-MADŽ	9,025
6. VANJA KAVČIČ	ZJ	7,475

BRADLJA		
1. ANNA CSIRE	DELFIN-MADŽ	8,300
5. VANJA KAVČIČ	ZJ	6,350

FINALE - MLADINKE

PRESKOK		
1. KITTI GAL	DELFIN-MADŽ	8,900
4. SAJRA OSMIČEVIČ	ZJ	8,575

BRADLJA		
1. KITTI GAL	DELFIN-MADŽ	8,500
5. SAJRA OSMIČEVIČ	ZJ	6,900

GRED		
1. KITTI GAL	DELFIN-MADŽ	8,400
3. SAJRA OSMIČEVIČ	ZJ	8,000

21. september 2002 – LJUBLJANA

MERITVE TELESNE PRIPRAVLJENOSTI

ABSOLUTNA KATEGORIJA

1. JULIJA KAMNAR	ZJ	84,55 %
2. MOJCA BRAČKO	RUŠE	40,86 %
3. KARMEN ŠIBANC	ZJ	39,09 %
4. SAJRA OSMIČEVIČ	ZJ	39,00 %
5. VANJA KAVČIČ	ZJ	36,02 %

Sodelovalo je 5 tekmovalk.

KADETINJE

1. ADELA ŠAJN	ZJ	75,71 %
2. TEJA KALAN	ZJ	73,67 %
3. KOGOJ NIKA	GIB	51,32 %
4. PETRA KRULC	ZJ	50,29 %
5. BRANKA MIRJANIČ	ZJ	34,23 %

Sodelovalo je 5 tekmovalk.

DEKLICE

1. GRUDEN SARA	GIB	96,88 %
2. REA KOLBL	ZJ	93,11 %
3. AJDA PAVLOVIČ	GIB	92,50 %

Sodelovalo je 9 tekmovalk.

4. oktober 2002 – LJUBLJANA

TESTIRANJE ELEMENTOV

ABSOLUTNA KATEGORIJA

1. SAJRA OSMIČEVIČ	ZJ	49,90 %
2. MOJCA BRAČKO	RUŠE	40,00 %
3. VANJA KAVČIČ	ZJ	27,60 %
4. KARMEN ŠIBANC	ZJ	25,80 %

Sodelovalo je 5 tekmovalk.

KADETINJE

1. ADELA ŠAJN	ZJ	50,30 %
2. TEJA KALAN	ZJ	35,50 %
4. BRANKA MIRJANIČ	ZJ	29,20 %
5. ANA FLEGAR	ZJ	28,00 %

Sodelovalo je 5 tekmovalk.

19. oktober 2002 – RUŠE

PRVENSTVENA TEKMA GZS

Absolutna kategorija

1. MOJCA BRAČKO	RUŠE	30,05
2. KARMEN ŠIBANC	ZJ	28,85
3. VANJA KAVČIČ	ZJ	26,30

Tekmovala so 3 tekmovalke.

KADETINJE

1. ADELA ŠAJN	ZJ	31,95
2. TEJA KALAN	ZJ	29,90
3. NINA KOGOJ	GIB	28,70
4. JASNA KOŠNJEK	ZJ	27,70
5. PETRA KRULC	ZJ	27,15

Sodelovalo je 5 tekmovalk.

MLAJŠE DEKLICE

1. MAŠA ŽNIDARŠIČ	ZJ	38,35
2. TJAŠA KYSSSELEF	ZJ	37,90
3. JONI TOMIČIČ-PREZELJ	GIB	37,40
4. IVANA KAMNIKAR	ZJ	37,35
5. MELISA LOZICA	ZJ	36,60

Sodelovalo je 10 tekmovalk.

CICIBANKE

1. TEJA BELAK	ZJ	39,10
2. FIONA NOVAK	ZJ	38,40
3. ZINA KOGOJ	GIB	37,98
7. LAURA SLANA	ZJ	37,45
8. SABINA DROFENIK	ZJ	37,30
9. TAMARA BOŽIČ	ZJ	37,00
15. ŠPELA GAŠPAR	ZJ	36,25
24. ŠPELA TOMŠIČ	ZJ	34,05

Sodelovalo je 31 tekmovalk.

19. oktober 2002 – LINZ – AVSTRIJA

SPIETH CUP 2002

EKIPNO

1. VELIKA BRITANIJA	67,650
12. SLOVENIJA	58,450

POSAMEZNO

1. DARIA BIJAK	NEMČIJA	34,000
24. JULIJA KAMNAR	SLO	29,950
33. SAJRA OSMIČEVIČ	SLO	28,500

Tekmovalo je 35 tekmovalk.

26. oktober 2002 – LEVERKUSEN – NEMČIJA

LEVERKUSEN CUP 2002

EKIPNO

1. ROSTOV AM DON	RUS	66,400
7. GD ZELENA JAMA	SLO	61,100

POSAMEZNO

1. ANNA GRUDNO	RUS	33,300
8. KAMNAR JULIJA	ZJ	31,000
14. SAJRA OSMIČEVIČ	ZJ	29,900

Tekmovalo je 27 tekmovalk.

20. oktober 2002 – OGULIN

PRIJATELJSKA TEKMA HRVAŠKA – SLOVENIJA

EKIPNO

1. HRVAŠKA	156,90
2. SLOVENIJA	139,10

POSAMEZNO

1. TINA ERCEG	HRV	33,90
4. ADELA ŠAJN	SLO	30,67
9. TEJA KALAN	SLO	26,67

Tekmovalo je 10 tekmovalk.

2.–3. november 2002 – LJUBLJANA

ŠIŠKA GYM INTERNATIONAL

1. COJOCAR SABINA	ROM	36,380
14. KAMNAR JULIJA	SLO	31,70
19. OSMIČEVIČ SAJRA	SLO	30,73

Tekmovalo je 40 tekmovalk.

FINALE

PRESKOK

1. BENECCHI GEORGIA	ITA	9,213
23. KAMNAR JULIJA	SLO	8,25
24. OSMIČEVIČ SAJRA	SLO	8,23

Tekmovalo je 30 tekmovalk.

BRADLJA

1. VAN DEN BERG	NED	9,050
12. KAMNAR JULIJA	SLO	8,000
17. OSMIČEVIČ SAJRA	SLO	7,650

Tekmovalo je 29 tekmovalk.

GRED

1. KUZNETSOVA EVGENIJA	BOL	9,050
10. KAMNAR JULIJA	SLO	8,150
15. OSMIČEVIČ SAJRA	SLO	7,700

Tekmovalo je 35 tekmovalk.

PARTER

1. COJOCAR SABINA	ROM	9,050
25. KAMNAR JULIJA	SLO	7,300
27. OSMIČEVIČ SAJRA	SLO	7,150

Tekmovalo je 33 tekmovalk.

9. november 2002 – LJUBLJANA

PRVENSTVENA TEKMA

ABSOLUTNA KATEGORIJA

1. KARMEN ŠIBANC	ZJ	29,90
2. SAJRA OSMIČEVIČ	ZJ	29,30
3. MOJCA BRAČKO	RU	21,60
4. URŠKA FAJMTUT	ZJ	13,95
5. VANJA KAVČIČ	ZJ	13,80

Tekmovalo je 6 tekmovalk.

KADETINJE

1. ADELA ŠAJN	ZJ	33,15
2. TEJA KALAN	ZJ	30,75
3. JASNA KOŠNJEK	ZJ	28,75
3. BRANKA MIRJANIČ	ZJ	28,75
5. ANA FLEGAR	ZJ	23,95

Tekmovalo je 5 tekmovalk.

DEKLICE

1. AJDA PAVLOVIČ	GIB ŠIŠKA	34,00
3. REA KOLBL	ZJ	32,95

Tekmovalo je 6 tekmovalk.

MLAJŠE DEKLICE

1. MAŠA ŽNIDARŠIČ	ZJ	38,825
2. TJASA KYSELEF	ZJ	38,15
3. IVANA KAMNIKAR	ZJ	37,275
4. MELISA LOZICA	ZJ	36,70

Tekmovalo je 9 tekmovalk.

CICIBANKE - EKIPNO

1. GD ZELENA JAMA	191,450
2. ŠD GIB ŠIŠKA	186,950
3. PARTIZAN NOVO MESTO	183,850

POSAMEZNO

1. TEJA BELAK	ZJ	38,925
2. FIONA NOVAK	ZJ	38,65
3. LINA KOGOJ	GIB	38,625
5. LAURA SLANA	ZJ	38,05
6. SABINA DROFENIK	ZJ	37,90
8. TAMARA BOŽIČ	ZJ	37,575
13. ŠPELA GAŠPAR	ZJ	36,90
23. ŠPELA TOMŠIČ	ZJ	34,95

Tekmovalo je 28 tekmovalk.

9. in 10. november 2002 – ZAGREB

13. MEMORIJAL STJEPANA BOLTIŽARA

ČLANICE

1. TINA ERCEG	HRV	33,50
3. JULIJA KAMNAR	SLO	32,45

Tekmovalo je 11 tekmovalk.

FINALE - ČLANICE

PRESKOK

1. TINA ERCEG	HRV	8,65
4. JULIJA KAMNAR	SLO	8,025

BRADLJA

1. TINA ERCEG	HRV	8,75
---------------	-----	------

4. JULIJA KAMNAR	SLO	7,80
PARTER		
1. TINA ERCEG	HRV	8,55
3. JULIJA KAMNAR	SLO	8,00

16. november 2002 – BRNO

MEMORIAL JANA GAJDOŠE

Deklice – ekipno

1. SOKOL BRNO – ČEŠKA		106,550
2. HTC BEKEŠCABA – MADŽARSKA		103,400
3. GD ZELENA JAMA LJUBLJANA		100,000

Sodelovalo je 16 ekip iz 9 držav.

Deklice – posamezno

1. KRISTYNA PALESOVA	ČEŠKA	36,750
5. ADELA ŠAJN	ZJ	34,800
13. REA KOLBL	ZJ	32,700
15. TEJA KALAN	ZJ	32,500
48. MAŠA ŽNIDARŠIČ	ZJ	28,850

Tekmovalo je 61 tekmovalk.

17. november 2002 – BREŽICE

HOLLYEV MEMORIAL

KADETINJE A1

1. ŠPELA GOSENCA	GIB ŠIŠKA	35,30
2. ALENKA PUŠ	ZJ	35,10
3. PETRA ŽIVKOVIČ	ZJ	34,60

Tekmovalo je 21 tekmovalk.

DEKLICE A1 - EKIPNO

1. GD ZELENA JAMA		98,60
-------------------	--	-------

POSAMEZNO

1. SARA BERČAN	ZJ	33,30
2. ASJA OMERZU	BRE	32,60
3. HANA ZAVRTANIK	ZJ	32,20
4. ŽIVA KOVAČEVIČ	ZJ	32,00
5. MAJA WOLF	ZJ	31,90

Tekmovalo je 22 tekmovalk.

CICIBANKE - EKIPNO

1. GD ZELENA JAMA	
2. GIB ŠIŠKA	
3. PARTIZAN NOVO MESTO	

POSAMEZNO

1. TEJA BELAK	ZJ	39,450
2. FIONA NOVAK	ZJ	38,850
3. EMA KOBAL	GIB	38,500
5. LAURA SLANA	ZJ	38,250
8. SABINA DROFENIK	ZJ	37,800
10. GAŠPAR ŠPELA	ZJ	37,700
16. ŠPELA TOMŠIČ	ZJ	37,250

Tekmovalo je 28 tekmovalk.

MLAJŠE DEKLICE

1. ŽNIDARŠIČ MAŠA	ZJ	38,750
2. KAMNIKAR IVANA	ZJ	38,600
3. KYSELF TJAŠA	ZJ	38,450
4. LOZICA MELISA	ZJ	38,100

Tekmovalo je 12 tekmovalk.

DEKLICE A1 – EKIPNO

1. GD ZELENA JAMA
2. SOKOL BREŽICE
4. GD KOPER

POSAMEZNO

1. MAJA WOLF	ZJ	33,000
2. SARA BERČAN	ZJ	32,800
2. ASJA OMERZU	BRE	32,800
4. HANA ZAVRTANIK	ZJ	32,600
6. ŽIVA KOVAČEVIČ	ZJ	31,950

Tekmovalo je 23 tekmovalk.

KADETINJE A1

1. ALENKA PUŠ	ZJ	35,600
2. ŠPELA GOSENCA	GIB	35,450
3. PETRA ŽIVKOVIČ	ZJ	34,350

Tekmovalo je 18 tekmovalk.

8. december 2002 – LJUBLJANA

POKAL SLOVENIJE

ABSOLUTNA KATEGORIJA

1. SAJRA OSMIČEVIČ	ZJ	31,650
2. KARMEN ŠIBANC	ZJ	30,400
3. MOJCA BRAČKO	RU	29,150

FINALE

PRESKOK

1. KARMEN ŠIBANC	ZJ	8,700
2. SAJRA OSMIČEVIČ	ZJ	8,500
4. URŠA FAJMTUT	ZJ	8,200
6. VANJA KAVČIČ	ZJ	7,650

BRADLJA

1. SAJRA OSMIČEVIČ	ZJ	7,400
2. MOJCA BRAČKO	RU	7,200
3. KARMEN ŠIBANC	ZJ	6,700

GRED

1. SAJRA OSMIČEVIČ	ZJ	7,700
2. VESNA STAVREV	GIB	7,600
3. KARMEN ŠIBANC	ZJ	7,350
5. URŠA FAJMTUT	ZJ	6,500
5. VANJA KAVČIČ	ZJ	6,500

PARTER

1. SAJRA OSMIČEVIČ	ZJ	8,050
2. VESNA STAVREV	ZJ	8,000
3. VANJA KAVČIČ	ZJ	7,800
4. KARMEN ŠIBANC	ZJ	7,650
5. URŠA FAJMTUT	ZJ	7,200

KADETINJE

1. ADELA ŠAJN	ZJ	34,100
2. AJDA PAVLOVIČ	GIB	33,550
3. REA KOLBL	ZJ	32,550
4. ANA FLEGAR	ZJ	31,900
6. TEJA KALAN	ZJ	30,850
7. BARANKA MIRJANIČ	ZJ	30,800
10. JASNA KOŠNJKE	ZJ	28,550

Tekmovalo je 10 tekmovalk.

FINALE

PRESKOK

1. ADELA ŠAJN	ZJ	8,500
---------------	----	-------

2. REA KOLBL	ZJ	8,450	BRADLJA		
5. ANA FLEGAR	ZJ	8,200	1. ALENKA PUŠ	ZJ	9,400
6. TEJA KALAN	ZJ	8,000			
8. BRANKA MIRJANIČ	ZJ	7,950	GRED		
9. JASNA KOŠNJEK	ZJ	7,700	1. LAURA ILIČIČ	KP	9,150
			4. ALENKA PUŠ	ZJ	8,650
BRADLJA			PARTER		
1. REA KOLBL	ZJ	8,450	1. KARMEN HORVAT	STU	9,250
2. ADELA ŠAJN	ZJ	8,350	7. ALENKA PUŠ	ZJ	8,550
3. TEJA KALAN	ZJ	7,700			
5. ANA FLEGAR	ZJ	7,600			
6. BARANKA MIRJANIČ	ZJ	7,000			
10. JASNA KOŠNJEK	ZJ	6,150			
			14. DECEMBER 2002 – LJUBLJANA		
GRED			TROBOJ – ŽGK VITA RIJEKA – PARTIZAN NOVO MESTO –		
1. AJDA PAVLOVIČ	GIB	9,150	GD ZELENA JAMA		
2. ADALA ŠAJN	ZJ	8,350			
3. ANA FLEGAR	ZJ	7,950	EKIPNO MLAJŠE DEKLICE:		
5. BARANKA MIRJANIČ	ZJ	7,650			
7. JASNA KOŠNJEK	ZJ	7,400	1. GD ZELENA JAMA		115,30
8. TAJA KALAN	ZJ	7,350	2. ŽGK VITA RIJEKA		106,65
9. REA KOLBL	ZJ	7,100			
			MLAJŠE DEKLICE		
PARTER			1. MAŠA ŽNIDARŠIČ	ZJ	38,50
1. ADELA ŠAJN	ZJ	8,900	2. TJAŠA KYSSSELEF	ZJ	38,40
2. REA KOLBL	ZJ	8,550	3. IVANA KAMNIKAR	ZJ	38,25
5. BRANKA MIRJANIČ	ZJ	8,200	4. MELISA LOZICA	ZJ	37,50
6. ANA FLEGAR	ZJ	8,150			
8. TAJA KALAN	ZJ	7,800	EKIPNO CICIBANKE:		
9. JASNA KOŠNJEK	ZJ	7,300			
			1. GD ZELENA JAMA		192,55
ABSOLUTNA KATEGORIJA A1			2. PARTIZAN NOVO MESTO		185,45
1. MANCA ŠOŠTARIČ	STU	36,050	3. ŽGK VITA RIJEKA		170,65
2. ALENKA PUŠ	ZJ	35,500			
			CICIBANKE		
Tekmovalo je 8 tekmovalk.			1. TEJA BELAK	ZJ	39,55
FINALE			2. FIONA NOVAK	ZJ	39,25
			3. SABINA DROFENIK	ZJ	38,20
PRESKOK			4. LAURA SLANA	ZJ	37,95
1. KARMEN HORVAT	STU	9,450	5. ŠPELA GAŠPAR	ZJ	37,60
5. ALENKA PUŠ	ZJ	8,900	11. ŠPELA TOMŠIČ	ZJ	36,50